

Rozhovor křesťana s muslimem

H. M. Baagil, M.D.

WAMY - Studie o islámu

Rozhovor křesťana s muslimem

OBSAH

ROZHOVOR	7
První setkání křesťana s muslimem	7
Bible Svatá	17
Učení o Trojici	25
Učení o božské podstatě Ježíše Krista	30
Učení o božském původu Ježíše	36
Byl Ježíš ukřižován?	39
Učení o vykoupení a prvotním hříchu	44
MOHAMED V BIBLI	46
Izmael i Izák byli oba požehnání	46
Kritérium Proroka podle Jeremjáše	50
Baka je Mekka	51
Dům Mé slávy	52
Kočár tažený osly a kočár tažený velbloudy	53
Prorok jako Mojžíš	54
Můj sluha, posel a vyvolený	55
Král David mu říkal „Můj Pane“	57
Jsi ten Prorok?	57
Křtění Duchem Svatým a ohněm	58
Ten nejmenší v království nebeském	58
Požehnání jsou mírotvůrci	59
Přímluvce	59
Zjevení proroku Mohamedovi	61
REFERENCE	63

Rozhovor křesťana s muslimem

Poděkování

Jsem Američan vchovaný od dětství v křesťanské víře. Než jsem začal vnitřně hledat Boha, považoval jsem mnohé důležité věci za samozřejmost.

Po rozpravách, přečtení a ještě jednom přečtení rukopisu nynějšího Dialogu muslima s křesťanem jsem si prošel citace z Bible Svaté (anglická Bible krále Jakuba) a Posvátného Koránu.

Nakonec jsem pronesl svou "šahádu" (vyznání víry) veřejně v angličtině a po té v arabštině: „Vyznávám, že není boha kromě Boha a Mohamed je Jeho služebník a Posel“ („Ašhadu allá iláha illá Allah, wahdahu, lá šaríka lahu wa ašhadu anna Muhammadan abduhu wa rasúluhu.“).

Věřím, že prostřednictvím tohoto zcela základního a velmi jednoduchého vyznání víry, se mnoho lidí odevzdá Alláhovi v mysli i ve skutečnosti.

Doufám, že tato krátká a na čtení jednoduchá brožura se bude číst po celém světě a zaujme mnohé, kteří hledají opravdovou víru, v níž mohou jejich duše nalézt klid a uspokojení.

Roy Earl Johnson

Rozhovor křesťana s muslimem

Poznámka autora

Ve jménu Alláha, Milosrdného, Slitovného.

Tato brožura je výsledkem rozhovorů, které jsem vedl se členy křesťanského duchovenstva a světskými pracovníky v církvi. Rozhovory byly zdvořilé, příjemné, přátelské a konstruktivní bez sebemenšího úmyslu zranit náboženské citění jakéhokoli křesťana. Je podnětná a představuje výzvu pro křesťanský svět. Je nepostradatelná pro ty, kdo hledají pravdu, a pro ty, kdo studují srovnávací religionistiku.

K = křesťan

M/m = muslim

(NAŽM) = nechť mu/jim Alláh žehná a dá mír (Tuto frázi používají všichni zbožní muslimové vždy, když vysloví jméno nějakého proroka. Bude se vyskytovat v celé brožuře.)

H. M. Baagil, M. D.

leden 1984

Rozhovor křesťana s muslimem

Úvod

Ve jménu Alláha, Milosrdného, Slitovného.

Jsem vděčný Alláhovi za možnost přečíst si rukopis Dialogu muslima s křesťanem a za to, že jsem byl požádán, abych napsal úvod k této brožuře, která pozoruhodným způsobem otevírá oči. Každý, kdo se zajímá o srovnávací religionistiku, najde v této brožuře mnoho překvapení, která zpochybňují to, co mnozí kdysi považovali za absolutní pravdy.

Tato práce od dr. Hasana M. Baagila odráží jeho úzkostlivou snahu předložit svá zjištění jasně, výstižně a důkladně. Výsledkem čtyřletého studia křesťanství a Bible dr. Baagila, oddaného muslima, bylo zjištění, že křesťané se rozcházejí ve svých základních krédech (tj. Trojice, Ježíšovo božství atd.), že církevní doktrína je v řadě případů v rozporu s Biblí a že dokonce Bible si sama sobě odporuje! Jeho rozhovory s křesťanskými duchovními i světskými pracovníky v průběhu tohoto období se staly podnětem k Dialogu muslima s křesťanem.

Čtenář bude překvapen, až zjistí, že podle Bible Ježíš (NAŽM) o sobě nikdy netvrdil, že je Bůh; že nezemřel na kříži; že zázraky, které učinil, byly učiněny mnohými dalšími proroky a dokonce i nevěřícími; a že Ježíš sám předpověděl příchod Proroka Mohameda (NAŽM). Tyto a mnohé další skutečnosti jsou podrobně vylíčeny podle jasných a výstižných pasáží Bible. Otázka, která se samozřejmě musí nabízet po zjištění takových jasných rozporů, zní: Je Bible Slovo Boží? Snahou dr. Baagila zde není zesměšňovat křesťany a zcela určitě ne vysmívat se Ježíšovi a jeho učení, neboť Alláh takové činy zakazuje. Záměrem je pouze poukázat na to, že křivá obvinění, zkreslování a vyložené lži zaměřené proti Alláhovi a Jeho prorokům jsou samy o sobě výsměšné a zesměšňující.

Rozhovor křesťana s muslimem zároveň objasňuje islámský pohled a ukazuje, jak Korán, zjevený Proroku Mohamedovi zhruba šest století po Ježíšovi (NAŽM), opravuje chyby, které se vloudily (vědomě či nevědomě) do poselství, jež přinesl Ježíš. Tato brožura by se měla stát velmi cenným přínosem pro muslimy i křesťany, zejména vezmeme-li v úvahu zájem o dialog mezi oběma vírami. Dá-li Bůh, stane se účinným nástrojem pro muslimy v naší snaze přizvat křesťany k islámu. Na druhé straně by si měli křesťané po prostudování této brožury více uvědomit, co

Rozhovor křesťana s muslimem

Bible ve skutečnosti říká a co vlastně Ježíš (NAŽM) učil. Jako muslim vlastně doufám, že nemuslimové přijmou pravdu a dosvědčí jedinnost Alláha a to, že Mohamed je Jeho služebník a posel.

Nechť Alláh odmění dr. Baagila za jeho úsilí rozehnat tmu. Nechť nám Alláh všem požehná.

Muhammad A. Nubee

DIALOG

První setkání křesťana s muslimem

K: Proč se v minulých deseti letech vedlo mnoho rozhovorů mezi křesťany a muslimy o jejich vírách?

M: Myslím, že je to proto, že mají řadu věcí společných. Věříme v jednoho Stvořitele, který poslal mnoho proroků, a také v Ježíše jako mesiáše, který byl židy odmítnut, a v Slovo Boží.

Náš posvátný Korán v sůře 3:45 říká:

A hle, pravili andělé: „Marie, Bůh ti oznamuje zvěst radostnou o Slovu, jež od Něho přichází, jehož jméno je Mesiáš, Ježíš syn Mariin, a bude blahoslavený na tomto i onom světě a též jedním z těch, kdož k Bohu budou přiblíženi.“

Dialogy se vedly všude v Evropě, Kanadě, Spojených státech a Austrálii. Dokonce i Vatikán se jich účastnil: byly vedeny rozhovory mezi teology z Vatikánu a egyptskými muslimskými učiteli v Římě v roce 1970 a v Káhiře v letech 1974 a 1978. Další řada rozhovorů mezi teology z Vatikánu a saúdskoarabskými muslimskými učiteli byla vedena v Římě v roce 1974. Muslimové byli také pozváni do mnohých kostelů, aby představili islám.

K: Jestliže je tu křesťanství již téměř dva tisíce let a islám více než čtrnáct století, proč se tyto rozhovory nevedly již před stoletími?

M: V minulých třech nebo čtyřech stoletích byly mnohé asijské a africké země, ve kterých dříve vládly muslimové, kolonizovány Británií, Francií, Nizozemskem, Belgií, Španělskem a Portugalskem. Mnozí křesťanští misionáři a náboženští kolonizátoři se snažili obrátit ke křesťanství co největší počet muslimů, jaký dokázali, jakýmikoli prostředky, které měli: poskytováním lékařské péče, oblečení, jídla a práce pro chudé. Jen velmi malý počet však konvertoval. Malá část elity byla konvertována ke křesťanství, protože byli přesvědčeni, že křesťanství přineslo civilizaci a pokrok. Přijali toto chybné pojetí, protože věřili, že pokrok v západním stylu byl dosažen po oddělení církve od státu v Evropě.

Rozhovor křesťana s muslimem

Po druhé světové válce mnozí muslimové z asijských a afrických zemí emigrovali na Západ jako dělníci i odborníci. Tak se dostali do užšího kontaktu s křesťany. Také studenti byli aktivní v seznamování se s islámem.

K: Myslíte, že jsou i jiné důvody, proč je v současné době vedeno mnoho rozhovorů dokonce i příslušnými misiiemi?

M: Myslím si, že se propast mezi oběma náboženstvími zmenšuje, jsou tolerantnější, ačkoli stále soupeří o konvertity. Ještě si pamatuji svého učitele, křesťana, který říkával: „Mohamed, podvodník, snílek, epileptik.“ V současnosti méně autorů popisuje islám tímto způsobem.

My muslimové se cítíme blíže ke křesťanům než k židům a nevěřícím, jak prorokoval Korán v sůře 5:82: „A věru zjistíš, že lidé, kteří jsou největšími nepřáteli věřících, jsou židé, a ti, kdo k Bohu přidružují; a zjistíš, že lidé, kteří jsou největšími přáteli věřících, jsou ti, kdož říkají: ‚Jsme křesťané!‘ A je to proto, že jsou mezi nimi kněží a mniši a že nejsou pýchou naplněni.“ Některé křesťanské denominace teď dělají obrovské pokroky tím, že poprvé v historii uznávají, že Mohamed byl potomkem Izmaela prostřednictvím jeho druhého syna Kédara. Davisův slovník Bible (The Davis Dictionary of the Bible (1980)), sponzorovaný Komisí pro křesťanské vzdělávání presbyteriánské církve v USA, uvádí pod heslem „Kedar“: „... kmen pocházející z Izmaela (Gen. 25:13)... Národ Kédara byli Pliniovi ‚Cedrai‘ a z jejich kmene nakonec pocházel Mohamed.“ Mezinárodní encyklopedie Bible (The International Standard Bible Encyclopedia) cituje A. S. Fultona: „... Z Izmaelových kmenů musel být Kedarův kmen jeden z nejdůležitějších, proto se tento název později začal používat pro všechny divoké kmene pouště. Přes Kédara (arabsky ‚Qaidár‘) odvozují muslimští genealogové původ Mohameda z Izmaela.“

Také ve Smithově biblickém slovníku (Smith's Bible Dictionary) se uvádí: „Kedar (černý). Druhý Izmaelův syn. (Gen. 25:13)... Mohamed odvozuje svůj původ k Abrahamovi prostřednictvím proslulého kmene Kurajšovců, kteří měli původ v Kedarovi. Arabové v Hidžázu jsou nazýváni ‚Baní harb‘ (válečníci) a jsou izmaelitě od pradávna, od svého počátku. Palgrave uvádí, že jejich jazyk je dnes tak čistý, jako v době, kdy byl sepsán Korán (610 n. l.), zůstal nezměněný po více než 1200 let, což je dobrým důkazem neměnnosti východních institucí.“

Rozhovor křesťana s muslimem

Největším přínosem muslimských imigrantů pro západní svět není jejich pracovní síla, ale islám, který se tam dnes zakořeňuje. Byly založeny mnohé mešity a islámská centra a mnoho lidí se obrátilo k islámu. Dávám přednost slovu „obrátit se k (vrátit)“¹ než slovu „konvertovat (přeměnit se)“², protože každý se narodí ve stavu odevzdání se Alláhovi (islám), a proto být muslimem je přirozený stav každého jednotlivce. Rodiče nebo komunita ho konvertují k židovství, křesťanství, jiným vírám nebo ateismu.

Toto je také důkazem, že se islám nešíří mečem, ale jednoduše propagací ze strany muslimů jako jednotlivců či skupin. Nemáme žádné zvláštní organizované misie, jako jsou křesťanské misie.

Počet obyvatel se zvýšil o 136 % mezi lety 1934 a 1984, podíl křesťanství o 47 % a islámu o 235 %. Tato čísla je možné najít v „The Plain Truth“, z února 1984, v jeho 50. výročním vydání, citace je z „The World Almanac and Book of Facts 1935“ a „The Reader's Digest Almanac and Yearbook 1983“.

K: Jestliže všechna tři náboženství, židovství, křesťanství a islám, tvrdí, že vycházejí z Jednoho a toho samého Stvořitele, tak proč se liší?

M: Všichni proroci od Adama po Mohameda byli sesláni se stejným poselstvím: úplné odevzdání se člověka Alláhovi. V arabštině se toto odevzdání řekne „islám“, což také znamená mír, mír mezi Stvořitelem a Jeho stvořeními. Na rozdíl od názvů židovství a křesťanství byl název islám dán samotným Alláhem, jak se o tom zmiňuje súra 5:3: „Dnešního dne jsem pro vás dovršil vaše náboženství a naplnil nad vámi Svě dobrodiní a zlíbilo se mi dát vám islám jako náboženství.“ Ani „židovství“, ani „křesťanství“ se nenachází v Bibli, ani v žádném biblickém slovníku. Žádný izraelitský prorok neřekl slovo „židovství“. Ježíš nikdy netvrdil, že založí křesťanství, ani sám sebe nikdy nenazýval křesťanem. Slovo „křesťan“ je zmíněno pouze třikrát v Novém zákonu, poprvé pohany a židy v Antiochii kolem roku 43 n.l., dlouho po té, co Ježíš opustil tento svět. Ve Skutcích apoštolů 11:26 čteme: „... a právě v Antiochii byli učedníci poprvé nazváni křesťany.“ Později promlouvá král Agrippa II. k Pavlovi ve Skutcích apoštolů 26:28: „Agrippa odpověděl Pavlovi: ‚Málem bys mě přesvědčil, abych se stal křesťanem.‘“

¹ Anglicky „revert“

² Anglicky „convert“

Rozhovor křesťana s muslimem

Název „křesťan“ byl tedy nejprve použit spíše nepřáteli než přáteli. Nakonec Petrem v jeho dopisu pro poskytnutí útěchy věřícím v 1. Petrově listu 4:16: „Kdo však trpí za to, že je křesťan, ať se nestydí...“

První muslim na světě nebyl Mohamed, ale Abrahám, který byl zcela odevzdaný Alláhovi. Islám, jako způsob života, byl však již dříve zjeven jiným prorokům před Abrahámem, tedy Adamovi a Noemovi. Pak následuje islám jako způsob života pro celé lidstvo.

K: Jak by mohl být Abrahám muslim? Je známo, že byl žid.

M: Žid? Kdo ti to řekl?

K: Tak nás to učí, takže to musí být potvrzeno v Bibli.

M: Můžeš mi ukázat, kde se v Bibli říká, že byl žid? Jestli to nemůžeš rychle najít, dovol mi, abych ti pomohl. Přečti si knihu Genesis 11:31.

K: „I vzal Terach svého syna Abrama a vnuka Lota, syna Háranova, a snachu Sáráj, ženu svého syna Abrama, a vyšli spolu z Kaldejského Uru. Cestou do země kenaanské přišli do Cháranu a usadili se tam.“

M: Takže Abrahám, který se narodil v Kaldejském Uru nemohl být žid. Za prvé proto, že Kaldejský Ur byl v Mezopotámii, která je dnes součástí Iráku. Byl tedy víc Arab než Žid. Za druhé, název „žid“ se objevil po Judovi, Abrahámově pravnukevi (viz tabulka na s. 4). Čti dále knihu Genesis 12:4 a 5.

K: „... Abramovi bylo sedmdesát pět let, když odešel z Cháranu... Vyšli a ubírali se do země kenaanské a přišli tam.“

M: Takže Abrahám odešel do země kenaanské ve věku sedmdesáti pěti let a Bible jasně říká, že tam byl cizincem, viz kniha Genesis 17:8: „A tobě i tvému potomstvu dávám do věčného vlastnictví zemi, v níž jsi hostem, tu celou zemi kenaanskou. A budu jim Bohem.“ Teď přečti si knihu Genesis 14:13.

K: „Tu přišel uprchlík a pověděl o tom Hebreji Abramovi...“

Rozhovor křesťana s muslimem

M: Jak můžeš Abrahama nazývat židem, když ho Bible samotná nazývá Hebrejem, což je označení pro člověka z druhého břehu Eufratu. Také to znamená „příslušející k Eberovi“, potomkovi Šéma. Přečti si teď Genesis 32:28-29 o tom, co se stalo se jménem Jákob po té, co zápasil s andělem.

K: „Otázal se: ‚Jak se jmenuješ?‘ Odpověděl: ‚Jákob.‘ Tu řekl: ‚Nebudou tě už jmenovat Jákob (*to je Úskočný*), nýbrž Izrael (*to je Zápasí Bůh*), neboť jsi jako kníže zápasil s Bohem i s lidmi a obstáls.“

M: Takže Abraham byl Hebrej. Potomci Jákoba byli Izraelité rozdělení do dvanácti kmenů. Juda měl přezdívku „Žid“, takže pouze Judovi potomci byli původně označováni za Židy. Přečti si Exodus 6:16-20, abychom zjistili, kdo byl ve skutečnosti Mojžíš.

K: „Toto jsou jména Lévioců podle jejich rodopisu: Geršón, Kehat a Merarí... Kehatovci: Amrám... Amrám si vzal za ženu Jókebedu, svou tetu. Ta mu porodila Árona a Mojžíše...“

M: Takže Mojžíš nebyl žid, protože nebyl potomkem Judy, ale byl Léviovec. Mojžíš byl „zákonodárcem“ (Tóra je zákon) dětí Izraela.

K: Jak toto vysvětlíš?

M: Protože používáme Svatý Korán jako normu. Můžeš vysvětlit Bibli a opravit židovské a křesťanské předsudky v kontextu Koránu. Je to poslední zjevená kniha a nikdy nebyla pokažena nebo pozměněna. Její obsah byl zaručen Alláhem v sůře 2:2: „Toto Písmo, o němž pochyby není...“ a také v sůře 15:9: „My zajisté připomenutí jsme seslali a dobře je umíme ochránit (před poškozením)“ Tento verš je výzvou pro lidstvo. Je pravda, že uběhlo více než čtrnáct století a v Koránu nebylo změněno jediné slovo, ačkoli nevěřící se všemožně snažili ho změnit, ale naprosto se jim to nepodařilo. Je o tom zmínka v tomto svatém verši: „Dobře je umíme ochránit.“ Přísahám při Alláhovi, že ho ochránil.

Naopak všechny ostatní svaté knihy (Tóra, Žalmy, Evangelia atd.) byly poškozeny ve smyslu přidání, vynechání nebo změn oproti původnímu znění.

K: Co říká Korán o Abrahamovi a Mojžíšovi, co se dá odvozovat z Bible?

Rozhovor křesťana s muslimem

M: V sůře 3:65:

„Vlastníci Písma [židé a křesťané]! Proč se hádáte o Abrahama, když přece Tóra a Evangelium byly seslány až po něm? Což tomu nerozumíte?“

a dále v sůře 3:67:

„Abraham nebyl ani židem, ani křesťanem, avšak byl hanífem odevzdaným do vůle Boží; a nepatřil mezi modloslužebníky.“

V sůře 2:140:

„Chcete snad říct, že Abraha, Ismael, Izák, Jakub a kmeny byli židé či křesťané? Rci (ó, Mohamede): ‚Kdo to ví lépe, vy, anebo Bůh? Kdo je nespravedlivější než ten, kdo pro sebe ukrývá svědectví, jehož se mu dostalo od Boha? A není Bohu lhostejné, co děláte!‘“

Samozřejmě to nebyli židé, ani křesťané, protože název „židé“ přišel až po Judovi a název „křesťané“ přišel dlouho po Ježíšovi.

K: Přijde mi to divné, když slyším slovo „Alláh“. Proč neříkáš „Bůh“ (ang. „God“), když hovoříš anglicky?³

M: Ano, opravdu, zdá se, že nemuslimům zní slovo „Alláh“ divně, ale toto slovo bylo používáno všemi proroky od Adama až po Mohameda. Je to stažený tvar dvou arabských slov „Al Iláh“, tj. „Bůh“ (ang. „the God“). Vynecháním hlásky „I“ vznikne slovo „Alláh“. Podle postavení v arabské větě může mít podobu „Alláha“, což se blíží hebrejskému slovu pro Stvořitele, tj. „Eloha“. Ale židé používají chybně tvar množného čísla „Šlohám“, který označuje více než jednoho Boha. Slovo „Alláha“ se zdá být blíže aramejskému slovu pro Boha používanému Ježíšem, tj. „Alaha“ (viz Encyclopedia Britannica 1980 heslo „Allah“ a „šlohám“). Takže zatímco slovo „Alláh“ zní nemuslimům divně, neznělo divně žádnému z proroků od Adama po Mohameda, neboť propagovali v zásadě stejný islám (naprosté odevzdání se) a slovo „Alláh“ je osobní jméno Nejvyššího Bytí. Nelze u něj určit ani množné číslo, ani rod, takže neexistuje žádné „Alláhové“, ani mužský či ženský tvar slova „Alláh“, jako je tomu u bohové nebo bůh a bohyně. Je zavádějící používat slovo Bůh, neboť mnozí křesťané považují Ježíše za Boha. Dokonce i slovo „Stvořitel“ je zavádějící, protože mnozí křesťané věří, že svět stvořil Ježíš. Nejen slovo „Alláh“ se zdá divné, ale také způsob, jakým muslimové Alláha uctívají, tedy rituální očista, klanění se, pokleknutí,

³ V použitém českém překladu Koránu je slovo „Alláh“ přeloženo jako „Bůh“. V citacích z Koránu jsem toto ponechala. (pozn. překl.)

Rozhovor křesťana s muslimem

padnutí na tvář (prostrace) a půst, připadají nemuslimům divně. Nebylo to však divné pro všechny proroky. Zatímco rituální očistu (umytí obličeje, paží, nohou a přetření vlasů mokrou rukou) moderní křesťané před uctíváním neprovádějí, vyžaduje se od muslimů i dřívějších proroků, jak je patrné z následujícího úryvku z Bible (Exodus 40:31-32): „Mojžíš, Áron a jeho synové si z ní omyli ruce a nohy. Když přistupovali ke stanu setkávání a když se přibližovali k oltáři, omývali se, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.“ Ačkoli Pavel v mnohém změnil Ježíšovo učení, byl věrohodný, co se týká rituální očisty, jak můžeme vidět ve Skutcích 21:26: „Nato Pavel vzal ty muže s sebou a na druhý den se s nimi dal zasvětit. Pak šel do chrámu...“⁴ Muslimky se modlí zahalené jako v 1. Korintským 11:5-6, 13: „... a každá žena, která se modlí nebo prorocky mluví s nezahalenou hlavou, zneuctívá toho, kdo je jí hlavou; je to jedno a totéž, jako kdyby byla ostříhaná. Jestliže si žena nezahaluje hlavu, ať se už také ostříhá. Je-li však pro ženu potupné dát se ostříhat nebo oholit, ať se zahaluje... Posuďte to sami: Sluší se, aby se žena k Bohu modlila s nezahalenou hlavou?“ Muslimové uctívají klaněním se, pokleknutím, prostrací (padnutím na tvář) a neobutí, jako to dělali dřívější prorokové: Žalmy 95:6: „Přistupte, klaňme se, klekněme, skloňme kolena před Hospodinem, který nás učinil.“; Jozue 5:14: „... I padl Jozue tváří k zemi, klaněl se...“; 1. Královská 18:42: „... Elijáš mezitím vystoupil na vrchol Karmelu, sehnul se k zemi a vtiskl si tvář mezi kolena.“; Numeri 20:6: „I odešli Mojžíš a Áron od shromáždění ke vchodu do stanu setkávání a padli na tvář. Tu se jim ukázala Hospodinova sláva.“; Genesis 17:3: „Tu padl Abram na tvář a Bůh k němu mluvil...“, dále Exodus 3:5 a Skutky 7:33: „Hospodin mu řekl: ‚Zuj si obuv, protože místo, na kterém stojíš, je země svatá.‘“

Každý křesťan bude velmi překvapen, když zjistí, že pouť (hadždž), při níž muslimové obcházejí kolem posvátného kamene (tj. Kaaby) v Mekce, byla již před tím prováděna mnoha proroky, dokonce i izraelskými proroky.

K: Nikdy jsem v Bibli nic nečetl o pouti, ani o posvátném kameni (tj. Kaabě).

⁴ Překlad podle anglické verze zní: „Nato Pavel vzal ty muže s sebou a na druhý den, očišťujíc se s nimi, vešel do chrámu...“ (pozn. překl.)

Rozhovor křesťana s muslimem

M: Bylo to zmíněno několikrát, ale obvykle to ti, kdo Bibli čtou, přehlédnou. Například:

1. Jákob měl na cestě do Rovin aramských vidění a následujícího rána postavil kámen jako posvátný sloup a nazval ho „Bét-el“, tj. Dům boží (Genesis 28:18-19).

2. O několik let později tentýž prorok, Jákob, dostal od Alláha příkaz, aby odešel do Bét-el (Genesis 35:4, 14-15). Jákob odstranil všechny cizí bůžky, než tam šel. Později Prorok Mohamed také odstranil všechny modly kolem posvátného kamene (tj. Kaaby v Mekce).

3. Další sloup byl postaven Jákobem a jeho tchánem Lábanem (Genesis 31:45-49): „Jákob vzal tedy kámen a vztyčil jej jako posvátný sloup. Svým bratřím řekl: ‚Nasbírejte kameny.‘ Vzali kameny, udělali val a na tom valu pojedli. Lában jej nazval Jegar-sahaduta (*to je Násep svědectví*) a Jákob jej nazval Gal-ed (*to je Val-svědék*)... nebo Mispa (*to je Hlídka*), neboť Jákob řekl: ‚Hospodin ať je na hlídce mezi mnou a tebou...‘“

4. Jiftách a Amón spolu bojovali. Jiftách přísahal Bohu na Mispě gileádské, že obětuje svou jedinou dceru, jestliže vyhraje. Skutečně vyhrál a upálil tam svou dceru zaživa jakožto oběť Bohu (Soudců 11:29-39).

5. Čtyři sta tisíc mužů ozbrojených mečem z jedenácti kmenů Izraele přísahalo před Bohem na Mispě, že zničí Benjamínovce (Soudců 20 a 21).

6. Děti Izraele, pod vedením Samuela, přísahaly na Mispě, že zničí své modly, jestliže vyhrají proti Pelištejcům (1. Samuelova 7).

7. Celý národ Izraele se shromáždil na Mispě, když byl Samuel jmenován králem Izraele (1. Samuelova 10).

Nyní je zřejmé, že na světě není jiná Mispa než ta nejstarší v Posvátném městě Mekce, kterou postavil Abraham a jeho syn Izmael, jehož potomkem byl později Prorok Mohamed. Muslimové jsou opravdu následovatelé všech proroků. Mohu ti toho povědět více o muslimech, islámu a Mohamedovi z Bible, ale proč bys to měl vědět, když nehledáš pravdu?

Rozhovor křesťana s muslimem

K: Jsem si jistý svou vlastní vírou jako křesťan, ale chtěl bych se toho také dovědět více o obou náboženstvích. Někdy si připadám směšně jako křesťan, když si přečtu knihy psané muslimy.

M: Mělo to vliv na tvůj náboženský život?

K: Ano. Nechodím do kostela tak pravidelně jako dříve. Tajně čtu knihy psané muslimy. Požádal jsem několik muslimů, aby mi vysvětlili věci, které mi nebyly jasné, ale zatím mě to neuspokojilo. Hledám víru, na kterou se můžu spolehnout, která dá klid mé mysli, která je vědecky přijatelná a ve kterou nemusím věřit slepě.

M: Cením si tvých pocitů. My však nesmíme nutit lidi, aby se stali muslimy. Chci si být jistý, než budu pokračovat, že máš opravdu zájem dovědět se pravdu.

K: Chceš říct, že můžu věřit, v co chci, a nikdo mě nemůže nutit věřit v něco jiného?

M: Ano, protože Korán říká, že není donucování v náboženství.

K: Proč tedy muslimové vyzývají ostatní lidi, aby přijali islám?

M: Stejně jako křesťané žádají židy, aby přijali Ježíše jako mesiáše, my muslimové žádáme křesťany i židy a veškeré lidstvo, aby přijali Mohameda jako pečeť proroků. Náš Prorok Mohamed řekl: „Předávejte mé poselství, i kdyby jen jedním veršem (,ája‘ = verš posvátného Koránu).“

Také Izajáš se zmínil (Izajáš 21:13) o „výnosu proti Arábii“, což znamená odpovědnost arabských muslimů šířit islám. Izajáš se o tom zmínil po té, co měl vidění o kočáru taženém osly a kočáru taženém velbloudy (Izajáš 21:7): „Uvidí-li vozbu, koňská spřežení, jízdu na oslech, jízdu na velbloudech, ať sleduje pozorně, velmi pozorně.“

Ukázalo se, že jízda na oslech je Ježíš, který vstoupil do Jeruzaléma (Jan 12:14; Matouš 21:5). Kdo tedy představoval jízdu na velbloudech? Nemohl to být nikdo jiný než Mohamed, který přišel asi šest století po Ježíšovi. Jestliže toto není přijato, znamená to, že se toto proroctví ještě nenaplnilo.

Rozhovor křesťana s muslimem

K: Tvé vysvětlení mě podnítilo k tomu, abych si znovu pečlivěji prostudoval Bibli. Chtěl bych s tebou hovořit častěji.

M: Ano, jestliže máš úspěch na tomto světě, neznamená to, že budeš mít úspěch na onom světě. Posmrtný život je mnohem lepší a trvalejší než tento život. Lidé jsou teď materialističtější a více sekularizovaní. Pojďme se ještě setkat a pohovořit o rozdílech upřímně a bez předsudků. Islám je založený na rozumu a neměl bys to jen tak přijmout. Dokonce i tvoje Bible říká: „Všecko zkoumejte, dobrého se držte.“ (1. Tesalonickým 5:21)

K: Právě jsi se zmínil o „jízdě na velbloudech“ z Izajáše a odvodil jsi, že to byl Mohamed. Je tedy prorokován v Bibli?

M: Jistě.

K: Ve Starém nebo Novém zákonu?

M: V obou. Ale nemůžeš ho v Bibli rozpoznat, dokud neuvěříš v jedinnost Boha, pokud stále věříš v Trojici, Ježíšovo božství, Ježíšův božský původ a učením o prvotním hříchu a vykoupení. To vše si vymysleli lidé. Ježíš prorokoval, že ho budou lidé uctívat zbytečně a uvěří doktrínám vymyšleným lidmi: „... marně mě uctívají, neboť učí naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.“ (Matouš 15:9)

Rozhovor křesťana s muslimem

Bible Svatá

M: Jsi si jistý, že je Bible svatá?

K: Ano, jsem si tím naprosto jistý, protože je to Boží slovo.

M: Přečti si, co říká Lukáš o svém podání v 1:2-3.

K: „... jak nám je předali ti, kteří byli od počátku očitými svědky a služebníky slova, rozhodl jsem se také já, když jsem vše znovu důkladně prošel, že ti to v pravém sledu vypíšeš, vznešený Theofile...“

M: Jestliže Lukáš sám řekl, že není očitým svědkem a že vědomosti, které shromáždil, jsou od očitých svědků a ne slova vnuknutá Bohem, budeš stále přesvědčen o tom, že je Bible slovo Boží?

K: Možná jen tahle část není Boží slovo.

M: Historie ukázala, že Bible byla změněna. Revidovaný standardní překlad (The Revised Standard Version) (1952 a 1971), Nová americká standardní Bible (The New American Standard Bible) a Nový světový překlad (The New World Translation) odstranily určité verše, které se nacházejí v Bibli krále Jakuba (The King James Version). Reader's Digest redukoval Starý zákon o 50 % a Nový zákon asi o 25 %. Před několika lety chtěli křesťanští teologové z Bible odstranit sexistické prvky. Znamená „svatá“, že v Bibli nejsou chyby?

K: Ano, tak to je. Ale jaké chyby máš na mysli?

M: Řekněme, že jeden verš uvádí, že jistá osoba zemřela ve věku padesáti let a jiný verš uvádí, že ta samá osoba zemřela ve věku šedesáti let. Mohou být obě tvrzení správná?

K: Ne, jen jedno může být správné nebo jsou obě chybná.

Rozhovor křesťana s muslimem

M: Jestliže svatá kniha obsahuje protichůdná tvrzení, považuješ ji ještě za svatou?

K: Samozřejmě že ne, protože písmo svaté je zjevením od Boha. Proto je nemožné, aby v něm byly chyby nebo protichůdné verše.

M: Pak tedy není svaté.

K: Správně. V takovém případě ztrácí svou svatost.

M: Je-li tomu tak, nemůžeš mu věřit na sto procent. Co by mohlo být příčinou takových chyb?

K: Mohla by to být chyba v záznamu nebo úmyslné změny provedené písaři, například vynechání nebo přidání něčeho.

M: Jestliže jsou v Bibli protichůdné verše, považuješ ji ještě za svatou?

K: Věřím, že Bible je svatá, neboť nevidím žádné protichůdné verše.

M: Je v ní mnoho protichůdných veršů.

K: Ve Starém nebo Novém zákonu?

M: V obou. Tady jsou některé z nich:

2. Samuelova 8:4

David zajal jeho sedm set jezdců a dvacet tisíc pěšáků ...

1. Paralipomenon 18:4

David zajal tisíc jeho koní k vozům a sedm tisíc jezdců a dvacet tisíc pěšáků...

Rozhovor křesťana s muslimem

Otázka: Sedm set nebo sedm tisíc?

2. Samuelova 8:9-10

Když Toí, král Chamátu, uslyšel, že David porazil celé Hadad-ezerovo vojsko, poslal Toí svého syna Jórama ke králi Davidovi, aby mu popřál pokoje a dobrořečil mu za jeho boj a vítězství nad Hadad-ezerem, že jej porazil. Hadad-ezer vedl totiž s Toím války. *Jóram* s sebou přinesl stříbrné, zlaté a měděné předměty.

1. Paralipomenon 18:9-10

Když Tou, král Chamátu, uslyšel, že David porazil celé vojsko Hadad-ezera, krále Sóby, poslal svého syna Hadórama ke králi Davidovi, aby mu popřál pokoje a dobrořečil mu za jeho boj a vítězství nad Hadad-ezerem, že jej porazil; Hadad-ezer vedl totiž s Touem války. *Hadóram přinesl* všelijaké předměty zlaté, stříbrné a měděné.

Otázka: Toí nebo Tou, Jóram nebo Hadóram?

2. Samuelova 10:18

Aramejci se však dali před Izraelem na útěk. David pobil *koně* od sedmi set aramejských vozů a čtyřicet tisíc jezdců. Zabil také Šóbaka, velitele vojska; ten na místě zemřel.

1. Paralipomenon 19:18

Aramejci se však dali před Izraelem na útěk. David pobil *koně* od sedmi tisíc aramejských vozů a čtyřicet tisíc pěšáků, usmrtil též Šófaka, velitele vojska.

Otázka: Sedm set vozů nebo sedm tisíc? Čtyřicet tisíc jezdců nebo pěšáků? Šóbak nebo Šófach?

2. Královská 8:26

Achazjášovi bylo dvaadvacet let, když začal kralovat...

2. Paralipomenon 22:2

Achazjášovi bylo dvačtyřicet let, když začal kralovat...

Otázka: Dvaadvacet nebo dvačtyřicet let?

2. Královská 24:8

Rozhovor křesťana s muslimem

Jójakínovi bylo osmnáct let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě tři měsíce...

2. Paralipomenon 36:9

Jójakínovi bylo osm let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě tři měsíce a deset dní...

Otázka: Osmnáct let nebo osm let? Tři měsíce nebo tři měsíce a deset dní?

2. Samuelova 23:8

Toto jsou jména Davidových bohatýrů: Jóšeb Bašebet Tachkemónský, vůdce osádky. Ten s rozkoší vrhal oštěp; naráz jich proklál osm set.

1. Paralipomenon 11:11

Toto je výčet Davidových bohatýrů: Jášobeám, syn Chachmóního, vůdce osádek. Ten zamával kopím a naráz jich proklál na tři sta.

Otázka: Tachkemónský nebo syn Chachmóního? Osm set nebo tři sta?

2. Samuelova 24:1

Hospodin znovu vzplanul proti Izraeli hněvem a podnítil Davida proti nim: „Jdi, sečti Izraele a Judu!“

1. Paralipomenon 21:1

Proti Izraeli povstal satan a podnítil Davida, aby sečetl Izraele.

Otázka: Je Satan Davidův Hospodin? Bože odpusť!

2. Samuelova 6:23

A Míkal, dcera Saulova, neměla děti až do dne své smrti.

2. Samuelova 21:8

Král vzal dva syny Rispy, dcery Ajoy, jež porodila Saulovi, Armóna a Mefíbóšeta, a pět synů Saulovy dcery, Míkaliny sestry, které porodila Adríelovi, synu Barzilaje Mechólatského.⁵

⁵ Anglická citace této pasáže se od českého překladu liší. V anglické citaci je toto znění: „... a pět synů Saulovy dcery Míkal, které porodila Adríelovi...“ (pozn. překl.)

Rozhovor křesťana s muslimem

Otázka: Měla Míkal děti nebo ne? Všimni si: Jméno Míkal v 2. knize Samuelově 21:8 je stále v Bibli krále Jakuba a v Novém světovém překladu Písem svatých používaném Svědky Jehovovy, ale v Nové americké standardní Bibli (1973) bylo změněno na Merab.

K: Nikdy jsem nic z toho neviděl. Je toho ještě víc?

M: Potřebuješ ještě slyšet další? Nestačí tyto příklady pro popření posvátnosti? Podívej se na knihu Genesis 6:3: „Hospodin však řekl: ‚Můj duch se nebude člověkem věčně zaneprazdňovat. Vždyť je jen tělo. Ať je jeho dnů sto dvacet let.‘“

Ale jak starý byl Noe, když zemřel? Víc než sto dvacet let. Podívej se na Genesis 9:29: „Všech dnů Noeho bylo devět set padesát let, a umřel.“ Někteří křesťanští teologové tvrdí, že to neznámá, že maximální věk člověka bude sto dvacet let, ale že Potopa přijde za sto dvacet let. Ani to však nesouhlasí, protože v době Potopy by Noemu bylo šest set dvacet let (500 + 120). Bible však uvádí, že mu bylo šest set let. Přečti si Genesis 5:32: „Když bylo Noemu pět set let, zplodil...“; Genesis 7:6: „Šest set let bylo Noemu, když nastala potopa, vody na zemi.“

Křesťané věří, že Bůh stvořil člověka k obrazu Svému: bílého, černého nebo jiné pleti, mužského nebo ženského pohlaví? To je podle Genesis 1:26: „I řekl Bůh: ‚Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby...‘“ To však odporuje Izajášovi 40:18, 25: „Ke komu připodobníte Boha? Jakou podobu mu přisoudíte?... ‚Ke komu mě chcete připodobnit, aby *mi* byl roven?‘ praví Svätý.“ Viz také Žalmy 89:7: „Vždyť kdo v oblacích se může Hospodinu rovnat? Kdo z Božích synů se podobá Hospodinu?“ a Jeremjáš 10:6,7: „Nikdo není jako ty, Hospodine... a ze všech království není nikdo jako ty.“

K: Ale tohle všechno je ve Starém zákonu.

M: Tak dobře, pojďme se podívat na Nový zákon.

Jan 5:37: ... Vy jste však nikdy neslyšeli jeho hlas ani jste nespátřili jeho tvář.

Jan 14:9: ... Kdo vidí mne, vidí Otce...

Jan 5:31: Svědčím-li já sám o sobě, mé svědectví není pravé.

Rozhovor křesťana s muslimem

Jan 8:14: Ježíš jim odpověděl: „I když vydávám svědectví sám sobě, moje svědectví je pravé...“

To jsou jen některá sporná místa v Novém zákonu. Najdeš jich více, budeme-li diskutovat o pravdivosti doktrín moderního křesťanství, jako je Trojice, božství Ježíše Krista, božský původ Ježíše, Prvotní hřích a vykoupení, nehledě na biblická pojednání o mnohých prorocích, kteří dělali něco hanebného: uctívání falešných bohů a dopouštění se incestu, znásilnění a cizoložství.

K: Kde jsi tohle v Bibli našel?

M: O Noemovi se vypráví, že byl tak opilý, až se ocitl nahý před svými dospělými syny (Genesis 9:23-24): „Ale Šém a Jefet vzali plášť, vložili si jej na ramena a jdouce pozpátku přikryli nahotu svého otce. Tvář měli odvrácenou, takže nahotu svého otce nespatri. Když Noe procitl z opojení a zvěděl, co mu provedl jeho nejmladší syn.“

Šalomoun byl obviněn nejen z toho, že měl rozsáhlý harém, ale také z uctívání falešných bohů (1. Královská 11:9-10): „Hospodin se na Šalomouna rozhněval... a výslovně mu zakázal chodit za jinými bohy. Ale on nedbal na to, co Hospodin přikázal.“

Áron, prorok, který doprovázel svého bratra Mojžíše na jeho cestě k Faraonovi, byl obviněn, že vyrobil zlaté tele pro Izraelity, aby ho uctívali (Exodus 32:4): „On je od nich vzal, připravil formu a odlil z toho sochu býčka. A oni řekli: ‚To je tvůj bůh, Izraeli, který tě vyvedl z egyptské země.‘“

Můžeš se dočíst o proroku Lotovi a jeho incestním vztahu s jeho dvěma dcerami (Genesis 19:36): „Tak obě Lotovy dcery otěhotněly se svým otcem.“

Můžeš se dočíst o prorokovi, který byl ženatý se dvěma sestrami současně (Genesis 29:28): „Jáko tak učinil a zůstal u ní po celý týden. Pak mu Lában dal za ženu svou dceru Ráchel.“

Další prorok byl obviněn z cizoložství (2. Samuelova 11:4-5): „David pak pro ni poslal posly. Ona k němu přišla a on s ní (manželka Urijáše) spal; očistila se totiž od své nečistoty. Potom se vrátila do

Rozhovor křesťana s muslimem

svého domu. Ta žena však otěhotněla a poslala Davidovi zprávu: „Jsem těhotná.““

Ptám se: Jak mohl být David akceptován v genealogii Ježíše, jestliže začala osobou, která se dopustila cizoložství? Alláh odpusť! Není to v rozporu s tím, co je zmíněno v Deuteronomiu 23:3: „Do Hospodinova shromáždění nevstoupí míšenec⁶; ani jeho desáté pokolení nevstoupí do Hospodinova shromáždění.“

Další nařčení je z incestu a znásilnění, kterého se měl dopustit Amnón, Davidův syn, na své nevlastní sestře Támaře (2. Samuelova 13:14): „On (Amnón) však na to nedal a neposlechl; zmocnil se jí (Támar), ponížil ji a spal s ní.“

Další mnohonásobné znásilnění, kterého se dopustil Abšalóm na Davidových konkubínách, je vylíčeno ve 2. Samuelově knize 16:22: „Proto postavili Abšalómovi na střeše stan a Abšalóm před zraky celého Izraele vešel k ženinám svého otce.“

Dalšího incestu se dopustili Juda a Támar (jeho snacha): Juda na cestě do Timny, kde chtěl dát ostříhat své ovce, uviděl Támar. Myslel si, že je nevěstka, protože měla zakrytou tvář (Genesis 38:18): „Otázal se: ‚Co ti mám dát jako zástavu?‘ Odvětila: ‚Své pečetidlo se šňůrkou a hůl, kterou máš v ruce.‘ Dal jí *to* a vešel k ní. A ona s ním otěhotněla.“

Ačkoli se židé a muslimové často liší v názorech, žádný muslim by se neodvážil napsat knihu a označit některého izraelského proroka, jako byl Juda, David, Ježíš atd., puncem znásilnění, cizoložství, incestu nebo prostituce. Všichni prorokové byli sesláni Alláhem, aby vedli lidstvo. Myslíš, že Bůh seslal nesprávné lidi pro vedení?

K: To si nemyslím. Ale ty snad nevěříš v Bibli?

M: Věříme ve všechna božská písmena, ale v jejich původní podobě. Bůh seslal každému národu proroka, aby je varoval, některé z proroků seslal s písmem, které mělo být vedením pouze pro ten určitý národ. „Sunut“ byly přineseny Abrahamem, Tóra (část Starého zákona) Mojžíšem, Žalmy Davidem a Evangelium (Nový zákon) Ježíšem. Žádné z těchto písem již není v původní podobě. Jako součást Jeho původních plánů

⁶ V angl. verzi je „bastard“/nemanželské dítě. (pozn. překl.)

Rozhovor křesťana s muslimem

Alláh nakonec seslal Mohameda jako pečeť všech proroků, s Koránem jako vedením pro veškeré lidstvo na jakémkoli místě a v kteroukoli dobu.

Ježíš sám řekl, že byl seslán jen pro lid Izraele (Matouš 15:24): „... Jsem poslán jen ke ztraceným ovcím z lidu izraelského.“ A dále (Matouš 1:21): „Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů.“ Dokonce řekl, že nepřišel něco měnit, ale plnit (Matouš 5:17-18): „Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit. Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se všechno nestane.“

K: Ale v Markovi 16:15 Ježíš řekl: „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.“

M: To je v rozporu s citacemi z Matouše 15:24 a 1:21, které jsou uvedeny výše. Za druhé, pasáže z Marka 16:9-20 byly z mnohých Biblí vymazány. V nové americké standardní Bibli byla tato část dána do závorky a k tomu byl přidán tento komentář: „Některé z nejstarších rukopisů vynechávají verše 9 až 20.“ Nový světový překlad písem svatých používaný Svědky Jehovovými připouští, že některé staré rukopisy přidávají dlouhý závěr nebo krátký závěr po Markovi 16:8, ale že některé rukopisy tyto verše vynechávají. V revidovaném standardním překladu (The Revised Standard version) je uvedena tato poznámka: „Některé z nejstarších autorit zakončují knihu na konci verše 8...“ To znamená, že vzkříšení podle popisu v Markovi 16:9 není pravdivé.

K: Ale Ježíš řekl v Matoušovi 28:19: „Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky...“

M: „Všechny národy“ je třeba vysvětlovat jako dvanáct kmenů Izraele, jinak to odporuje Matoušovi 15:24 a Matoušovi 1:21. V Nové americké standardní Bibli a Novém světovém překladu písem svatých to není přeloženo jako „všechny národy“, ale jako „všechny ty národy“, čímž je míněno dvanáct kmenů Izraele. Co si teď myslíš o Bibli?

K: Nejsem si teď jistý její posvátností.

M: Jsem si jistý, že se přesvědčíš o autenticitě islámu, až pohovoříme o tom, v čem se lišíme.

Rozhovor křesťana s muslimem

Učení o Trojici

M: Stále věříš v Trojici?

K: V prvním Janově listu (5:7-8) se říká: „Nebo tři jsou, kteříž svědectví vydávají na nebi: Otec, Slovo a Duch Svatý, a ti tři jedno jsou. A tři jsou, kteříž svědectví vydávají na zemi: Duch a voda a krev, a ti tři jedno jsou.“⁷

M: Toto znění je v Bibli krále Jakuba (The King James Version) autorizované v roce 1611 a bylo hlavním důkazem pro učení o Trojici. Ale v revidovaném standardním překladu (z roku 1952, 1971) a v mnohých dalších Bibliích byla část „Otec, Slovo a Duch Svatý, a ti tři jedno jsou“ vynechána, protože to byla okrajová poznámka, která pronikla do řeckého textu.

V prvním Janově listu (5:7-8) podle Nové americké standardní Bible se říká: „A je to Duch, který svědectví vydává, protože Duch je pravda. Neboť tři jsou, kteří vydávají svědectví, Duch a voda, a krev, a ti tři jsou zajedno.“ Také v Novém světovém překladu písem svatých používaném Svědky Jehovovy najdeš toto znění: „Neboť tři jsou, kteří vydávají svědectví: duch, voda a krev, a ti tři jsou zajedno.“ Mohu pochopit, že nevíš, že byla tahle důležitá část odstraněna, ale zajímalo by mě, proč to nevědí mnozí duchovní a kněží.

Trojice není biblická. Slovo „Trojice“ není dokonce ani v Bibli, ani v biblických slovnících. Ježíš o ní nikdy neučil, ani se o ní nezmiňoval. V Bibli není žádný podklad ani důkaz, proč by měla být přijata.

K: Ale v Matoušovi 28:19 se stále uvádí: „... křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého“. Tato část ještě nebyla odstraněna. Není snad toto důkaz Trojice?

M: Ne. Jestliže tři lidé sedí a jedí spolu, znamená to, že tvoří jednu osobu? Ne. Formulace Trojice od Atanáše, egyptského jáhna z Alexandrie, byla přijata Nikajským koncilem v roce 325 n. l. (více než tři

⁷ Tento překlad je uveden podle Bible Kralické, který je shodný s citací uvedenou v anglickém originálu. Český ekumenický překlad zní: „Tři jsou, kteří vydávají svědectví – Duch, voda a krev – a ti tři jsou zajedno.“ (pozn. překl.)

Rozhovor křesťana s muslimem

století po Ježíšovi). Není pochyb, že římské pohanství mělo vliv na tuto doktrínu o trojjediném bohu. Sabat se přesunul na neděli a 25. prosinec, kdy měl narozeniny jejich sluneční bůh Mithra, byl zaveden jako den Ježíšových narozenin, ačkoli Bible jasně předpověděla a zakázala zdobení vánočních stromků v Jeremjášovi 10:2-5: „Toto praví Hospodin: ‚Neučte se cestě pronárodů a neděste se nebeských znamení, i když se jich děsí pronárody. To, čím se řídí národy, je *pouhý* přelud, dřevo poražené v lese, výrobek přitesaný řemeslnou rukou. Krášlí jej stříbrem a zlatem, hřebíky a kladivy upevňují, aby *to* nebylo vratké. Jsou jako strašák v okurkovém poli. Nemluví, musí se nosit, *sami* neudělají ani krok. Nebojte se jich, nemohou udělat nic zlého ani dobrého.‘“

Protože se křesťanství velmi odklonilo od původního Ježíšova učení, seslal Alláh svého posledního proroka, Mohameda, jakožto obnovitele, aby odstranil změny provedené člověkem: římský juliánský kalendář byl zaveden jako křesťanský letopočet, vepřové bylo povoleno, obřízka byla zakázána Pavlem (Galatským 5:2: „Slyšte, co vám já, Pavel, říkám: Dáváte-li se obřezat, Kristus vám nic neprospěje.“).

Korán varuje v súře 5:73: „A věru jsou nevěřící ti, kdož říkají: ‚Mesiáš, syn Mariin, je Bůh!‘ A pravil Mesiáš: ‚Dítě Izraele, uctívejte Boha, Pána mého i Pána vašeho! Kdo bude přidružovat k Bohu, tomu Bůh zakáže vstup do ráje a bude mu příbytkem oheň pekelný; a nespravedliví nebudou mít pomocníky.‘“ Ještě stále věříš v Trojici, o které Ježíš nikdy neučil?

K: Ale Bůh a Ježíš jsou jedno (Jan 14:11): „Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně.“

M: Přečti si Jana 17:21.

K: „... aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás...“

M: Tady je jasné, že Bůh a Ježíš jsou jedno a že učedníci jsou jedno v Ježíšovi a v Bohu. Jestliže je Ježíš Bůh, protože je v Bohu, proč tedy nejsou učedníci Bohem, když jsou jako Ježíš, který je v Bohu? Jestliže Bůh, Ježíš a Duch svatý tvoří jednu jednotku (Trojici), pak by spolu s učedníky měli tvořit patnáctičlenou jednotku Boha.

Rozhovor křesťana s muslimem

K: Ale Ježíš je Bůh podle Jana 14:9: „Kdo vidí mne, vidí Otce.“

M: Podívej se na to, co tomu předchází a co následuje: (Jan 14:8): „Filip mu řekl: ‚Pane, ukaž nám Otce, a víc nepotřebujeme!‘“ (Jan 14:9): „Ježíš mu odpověděl: ‚Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce. Jak tedy můžeš říkat: «Ukaž nám Otce?»““

Ježíš se zeptal Filipa, jak ukázat Boha učedníkům, což je nemožné. Měl bys věřit v Boha obdivováním jeho stvoření: slunce, měsíce, všech tvorů i Ježíše, který byl stvořen Bohem. V Janovi 4:24 řekl: „Bůh je Duch“ a v Janovi 5:37: „Vy jste však nikdy neslyšeli jeho hlas ani jste nespátřili jeho tvář.“ Jak můžeš vidět ducha? To, co viděli, byl Ježíš, ne Bůh. Pavel řekl v 1. listu Timoteovi (6:16): „... jeho nikdo z lidí neviděl a nemůže uvidět.“ Takže to, co vidíš, není Bůh. Korán říká v sůře 6:103: „Zraky lidí Ho nedosáhnou, leč On jich dosahuje; On bystrý je i dobře zpravený.“

K: Je těžké popřít to, co nás učili již od dětství.

M: Z následujících otázek možná Trojici lépe pochopíš: Co je Duch svatý?

K: Duch svatý je Svatý duch a je to také Bůh. Učí nás, že Otec je Bůh, Syn je Bůh, Svatý duch je Bůh. Nesmíme říkat „tři bohové“, ale „jeden Bůh“.

M: Přečti si Matouše 1:18.

K: „Narození Ježíše Krista se událo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve než se sešli, shledalo se, že počala z Ducha svatého.“

M: Srovnej to s Lukášem 1:26-27.

K: „Když byla Alžběta v šestém měsíci, byl anděl Gabriel poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené muži jménem Josef, z rodu Davidova; jméno té panny bylo Maria.“

Rozhovor křesťana s muslimem

M: V Ježíšově zázračném narození Matouš zmiňuje Ducha svatého a Lukáš zmiňuje anděla Gabriela. Kdo je tedy Duch svatý?

K: To je ono, Duch svatý je anděl Gabriel.

M: Pořád ještě věříš v Trojici?

K: Takže Bůh je Bůh a Duch svatý nebo Svatý duch je anděl Gabriel a Ježíš je...

M: Pomůžu ti: Ježíš je prorok, syn Marie.

K: Jak můžeš vyřešit to, co my nazýváme boží záhadou?

M: Používáme Korán jako standard, abychom opravili změny učiněné člověkem v písmech zjevených dříve. Jestli věříš v jediného Boha a Ježíše jako proroka, proč nepostoupíš o krok dál a nepřijmeš Mohameda jako posledního posla? Opakuj po mně „šahádu“ neboli dosvědč svědectví, nejprve v angličtině a pak v arabštině.

K: Vyznávám, že není boha kromě Boha a Mohamed je Jeho služebník a Posel. Ašhadu allá iláha illá Allah, wahdahu, lá šaríka lahu wa ašhadu anna Muhammadan abduhu wa rasúluhu. Ale co moji předci? Chtěl bych s nimi zůstat. Všichni byli křesťané.

M: Abraham opustil své rodiče i praprarodiče, když mu byla zjevena pravda (islám). Každý je odpovědný sám za sebe. Možná se pravda k tvým předkům nedostala tak jasně jako k tobě. Korán říká v súře 17:15: „Kdo po cestě správné se ubírá, sám pro sebe tak činí, však kdo bloudí, ten jen proti sobě tak činí. A žádná duše nákladem obtěžkaná neponese břímě jiného a nepotrestali jsme nikoho dříve, než byl námi vyslán posel (aby varoval).“ Pravda se k tobě dostala a je na tobě, jak s ní naložíš.

K: Mohu přijmout islám i křesťanství?

M: Není žádného donucování v náboženství. Můžeš dělat, co chceš. Ale jestli budeš spojovat obě víry, znamená to, že ses neodevzdal Alláhovi. Podle Něho jsi stále nevěřící, jak praví v súře 4:150-152: „Ti, kdož nevěří v Boha a posly Jeho a chtějí oddělit Boha od poslů Jeho, říkají: ‚Věříme v jednu část a v jinou nevěříme,‘ a chtějí by se ubírat cestou mezi tím. A takoví jsou vpravdě nevěřící! A pro nevěřící jsme připravili trest

Rozhovor křesťana s muslimem

ponižující. Těm však, kdož věří v Boha a posly Jeho a nedělají mezi nimi rozdíl žádný, těm dáme odměny jejich - a Bůh je odpouštějící, slitovný.“
Možná se mnou budeš souhlasit, až si promluvíme o dalších věcech.

K: Měli bychom pronést vyznání víry („šaháda“), ještě než budeme plně oddaní?

M: Jakmile dosáhneš dospělosti a jsi rozumově způsobilý, jsi oddaný, ať proneseš „šahádu“ nebo ne. Alláh stvořil tento svět za určitým účelem. Obdařil tě orgány, abys byl schopen rozlišit mezi tím, co je správné a co špatné. Seslal mnoho proroků jako varovatele. Jsme stvořeni, abychom Ho uctívali a abychom vzájemně soutěžili na tomto světě v konání dobrých skutků.

Súra 3:191: „... Pane náš, Tys věru nestvořil toto vše pro nic za nic - Sláva Tobě!“

Súra 90:8-10: „Což dvě oči jsme mu nedali a jazyk a rty a na dvě stezky [stezka dobra a zla] jsme jej nevedli?“

Súra 51:56: „A džiny a lidi jsem jedině proto stvořil, aby Mne uctívali.“
(Každý skutek vykonaný pro uspokojení Alláha je uctívání.)

Súra 18:7: „To, co na zemi jest, učinili jsme okrasou její, abychom vyzkoušeli, kdo z nich v konání svém je nejlepší.“

Rozhovor křesťana s muslimem

Učení o božské podstatě Ježíše Krista

M: Je Ježíš Bůh?

K: Ano. V evangeliu podle Jana 1:1 se praví: „Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh.“

M: Shodli jsme se na tom, že svaté písmo by nemělo obsahovat protimluvy. Máme-li dva protikladné verše, může být pravdivý jen jeden nebo oba nepravdivé, protože oba správné být nemohou. Podle Jana 1:1 je Ježíš Bůh. Kolik je tedy potom bohů? Minimálně dva. To je v rozporu s mnohými pasážemi v Bibli: Deuteronomium 4:39: „... že Hospodin je Bůh nahoře na nebesích i dole na zemi; žádný jiný není.“; Deuteronomium 6:4: „Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný.“; Izajáš 43:10-11: „... Tak mě poznáte a uvěříte mi a pochopíte, že to jsem já. Přede mnou nebyl vytvořen Bůh a nebude ani po mně. Já, já jsem Hospodin, kromě mne žádný spasitel není.“; Izajáš 44:6: „Toto praví Hospodin...: ‚Já jsem první i poslední, kromě mne žádného Boha není.‘“; Izajáš 45:18: „Toto praví Hospodin, stvořitel nebe, onen Bůh, jenž vytvořil zemi, jenž ji učinil, ten, jenž ji upevnil *na pilířích*; nestvořil ji, aby byla pustá, vytvořil ji k obývání: ‚Já jsem Hospodin a jiného už není.‘“

Z Izajáše 45:18 můžeme učinit závěr, že jedině Bůh byl Stvořitelem a že nikdo jiný, dokonce ani Ježíš, se na stvoření neúčastnil.

Měl by sis také přečíst Deuteronomium 4:35, Exodus 8:10, 2. Samuelovu 7:22, 1. Královskou 8:23, 1. Paralipomenon 17:20, Žalmy 86:8, 89:6 a 113:5, Ozeáš 13:4 a Zacharjáš 14:9.

K: Ale to je všechno ze Starého zákona. Najdou se stejná prohlášení i v Novém zákonu?

M: Jistě. Přečti si Marka 12:29, kde je zaznamenáno, co řekl sám Ježíš: „Ježíš odpověděl: ‚První je toto: «Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán...»““

1. Korintským 8:4: „... víme, že modly ani bohové tohoto světa nic nejsou a že jest jen jeden Bůh.“; 1. Timoteovi 2:5: „Je totiž jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš.“

Rozhovor křesťana s muslimem

Všimni si výrazu: „člověk Ježíš Kristus“. Teď můžeš buď říct, že Jan 1:1 je správný a všechny tyto ostatní verše nesprávné, anebo obráceně.

K: Jak to může někdo rozhodnout?

M: Pojďme se na to podívat z hlediska Koránu, který odpovídá tomu, co řekl sám Ježíš v Bibli. Ježíš je v Koránu několikrát uveden jako „Slovo Alláhovo“. V súře 3:39: „A zavolali na něj [Zacharjáš] andělé, zatímco stál a modlil se ve svatyni: ‚Bůh ti oznamuje zvěst radostnou o narození Jana [Křtitele], jenž potvrdí pravdivost slova Božího [Ježíš syn Mariin] a bude pánem, bude zdrženlivý, bude prorokem a jedním z bezúhonných.‘“

V súře 3:45: „A hle, pravili andělé: ‚Marie, Bůh ti oznamuje zvěst radostnou o Slovu, jež od Něho přichází, jehož jméno je Mesiáš, Ježíš syn Mariin, a bude blahoslavený na tomto i onom světě a též jedním z těch, kdož k Bohu budou přiblíženi.‘“ V obou verších je Ježíš nazýván „Slovem Alláhovým“, což znamená Slovo pocházející od Alláha nebo patřící Alláhovi v souladu s 1. Korintským 3:23: „Vy však jste Kristovi a Kristus je Boží.“ V Janovi 1:1 by mělo být napsáno: „... a to Slovo bylo Boží“. Chyba mohla vzniknout při překladu z aramejštiny do řečtiny, úmyslně či nikoli. V řečtině „Theos“ znamená „Bůh“, přičemž „Theou“ znamená „Boží“ (viz jakýkoli řecký slovník nebo Bible, nebo práce „Muhammad in the Bible“ od prof. Abdul Ahada Dawuda, bývalého biskupa z Uramiah, strana 16). Tento rozdíl pouhého jednoho písmenka má vážné následky.

K: Proč je Ježíš nazýván „Slovem Božím“ v obou knihách?

M: Stvoření Ježíše v Mariině lůně bylo bez spermatu, protože to byl výsledek Alláhova záměru: „Staniž se!“, jak je to zmíněno v súře 3:47: „Pravila [Marie]: ‚Pane můj, jak bych mohla mít syna, když se mne smrtelník žádný dosud nedotkl?‘ Pravil: ‚Takto Bůh tvoří to, co chce; když o věci nějaké rozhodne, řekne toliko «Staniž se!» a stane se.‘“

K: Ježíš je Bůh, protože je naplněn Duchem svatým.

M: Ale jsou další lidé, kteří byli naplněni Duchem svatým? Mají také božskou podstatu? Podívej se na Skutky apoštolů 11:24: „Byl to muž dobrý [Barnabáš], plný Duchem svatého a víry; a tak bylo mnoho lidí

Rozhovor křesťana s muslimem

přivedeno k Pánu.“; a na Skutky apoštolů 5:32: „My jsme svědkové toho všeho a s námi Duch svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají.“ Měl by sis také přečíst Skutky apoštolů 6:5, 2. list Petrův 1:21, 2. Timoteovi 1:14, 1. Korintským 2:16 a Lukáše 1:41.

K: Ale Ježíš byl naplněn Duchem svatým ještě v matčině lůně.

M: Ale stejné to bylo s Janem Křtitelem, neboť v Lukášovi 1:13-15 čteme: „Anděl mu řekl: ‚Neboj se, Zachariáši, neboť tvá prosba byla vyslyšena; tvá manželka Alžběta ti porodí syna a dáš mu jméno Jan... Bude veliký před Pánem, víno a opojný nápoj nebude pít, už od mateřského klína bude naplněn Duchem svatým.‘“

K: Ale Ježíš konal zázraky. Nakrmil pět tisíc lidí jenom pěti bochníky chleba a dvěma rybami.

M: To samé vykonal Eliša i Eliáš. Eliša nakrmil sto lidí dvaceti bochníky ječného chleba a několika kukuřičnými klasy. Ve 2. Královské 4:44 je k tomu tato zmínka: „Předložil jim *to* a oni jedli a *ještě* zůstalo podle Hospodinova slova.“ Eliša zajistil olej, který přebýval jedné vdově a řekl jí (2. Královská 4:7): „Jdi prodat olej a vyrovnej svůj dluh. Potom budeš se svými syny žít z toho, co zbude.“ Také se podívej na 1. Královskou 17:16: „Mouka ve džbánu neubývala a olej v láhvi nedocházel podle slova Hospodinova, které ohlásil skrze Elijáše.“ Také v 1. Královské 17:6: „A havrani mu [Elijáš] přinášeli chléb i maso ráno a chléb i maso večer a z potoka pil.“

K: Ale Ježíš uměl léčit malomocenství.

M: To uměl i Eliša, který řekl malomocnému Naamánovi, aby se omyl v řece Jordánu, jak se o tom vypráví ve 2. Královské 5:14: „On [Naamán] tedy sestoupil a ponořil se sedmkrát do Jordánu podle slova muže Božího [Eliša]. A jeho tělo bylo opět jako tělo malého chlapce. Byl čist.“

K: Ale Ježíš vyléčil slepého tak, že znovu viděl.

M: To uměl i Eliša: 2. Královská 6:17: „Potom se Eliša modlil: ‚Hospodine, otevři mu prosím oči, aby viděl!‘ Tu Hospodin otevřel mládenci oči a on uviděl...“, 2. Královská 6:20: „Sotva vstoupili do Samaří, Eliša řekl: ‚Hospodine, otevři jim oči, ať vidí.‘ Hospodin

Rozhovor křesťana s muslimem

jim otevřel oči a spatřili, že jsou uprostřed Samaří.“ O Elíšovi se také vypráví, že slepotu způsobil: 2. Královská 6:18: „Když se k němu *Aramejci* začali stahovat, modlil se Elíša k Hospodinu: ‚Raň tento pronárod zaslepeností!‘ I ranil je zaslepeností podle Elíšova slova.“

K: Ježíš uměl probudit mrtvé.

M: Srovnej to s Eliášem: 1. Královská 17:22: „Hospodin Eliášův hlas vyslyšel, do dítěte se navrátil život a ožilo.“ Takový zázrak byl také připisován Elíšovi: 2. Královská 4:34: „Pak se zdvihl [Elíša], položil se na dítě, vložil svá ústa na jeho ústa, své oči na jeho oči a své dlaně na jeho dlaně; byl nad ním skloněn, dokud se tělo dítěte nezahřálo.“ Dokonce i dotek Elíšových kostí mohl oživit mrtvého: 2. Královská 13:21: „Když *Izraelci* pohřbívali jednoho muže, spatřili *takovou* hordu. I hodili toho muže do hrobu Elíšova. Jakmile muž přišel do styku s Elíšovými kostmi, ožil a postavil se na nohy.“

K: Ale Ježíš kráčel po vodě.

M: Mojžíš vztáhl své paže nad moře: Exodus 14:22: „*Izraelci* šli prostředkem moře po suchu. Vody jim byly hradbou zprava i zleva.“

K: Ale Ježíš uměl vyhnat d'ábly.

M: Sám Ježíš připustil, že to umí i jiní lidé: Matouš 12:27 a Lukáš 11:19: „Jestliže já vyháním demony ve jménu Belzebula, ve jménu koho je vyhánějí vaši žáci? Proto oni budou vašimi soudci.“ Také učedníci uměli vyhánět d'ábly, jak pravil Ježíš podle Matouše 7:22: „Mnozí mi řeknou v onen den: ‚Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?‘“

Dokonce i falešní proroci mohou dělat zázraky, jak to předpověděl sám Ježíš: Matouš 24:24: „Neboť vyvstanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět veliká znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné.“

K: Ale Eliáš a Elíša konali zázraky tím, že se modlili k Hospodinovi.

Rozhovor křesťana s muslimem

M: Ježíš také konal zázraky s milostí Boží, jak sám řekl podle Jana 5:30: „Sám od sebe nemohu dělat nic...“ a Lukáše 11:2: „Jestliže však vyháním demony prstem Božím, pak už vás zastihlo Boží království.“

Všechny zázraky vykonané Ježíšem byly vykonané dřívějšími proroky, učedníky nebo dokonce nevěřícími. Na druhé straně Ježíš nemohl vykonat žádný velký čin, pokud to byli nevěřící (Marek 6:5-6): „A nemohl tam učinit žádný mocný čin, jen na několik málo nemocných vložil ruce a uzdravil je. A podivil se jejich nevěře. Obcházel pak okolní vesnice a učil.“

K: Ale Ježíš vstal z mrtvých tři dny po té, co zemřel.

M: O jeho ukřižování budeme mluvit později, protože je to velmi sporné. Prozatím jenom zmíním to, co řekl Pavel, který nikdy neviděl Ježíše živého (2. Timoteovi 2:8): „Pamatuj na Ježíše Krista vzkříšeného z mrtvých, původem z rodu Davidova; to je moje evangelium.“

Evangelium o vzkříšení podle Marka 16:9-20 bylo z mnohých Biblí odstraněno. Pokud nebylo odstraněno, je psáno malým písmem nebo v závorkách a s komentářem. Podívej se například na Revidovaný standardní překlad, Novou americkou standardní Bibli a Nový světový překlad písem svatých svědků Jehovových. Dovol mi, abych ti položil tuto otázku: Tvrdil někdy Ježíš, že je Bůh, nebo říkal: „Tady jsem já, váš Bůh, uctívejte mě“?

K: Ne, ale je Bůh i člověk.

M: Ale tvrdil to někdy?

K: Ne.

M: Je pravda, že předpověděl, že ho budou lidé marně uctívat a budou věřit učením, která nevytvořil Bůh, ale člověk (Matouš 15:9): „Marně mě uctívají, neboť učí naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.“

Všechna učení moderního křesťanství jsou vytvořena lidmi: Trojice, božský původ Ježíše, božství Ježíše Krista a učení o prvotním hříchu a vykoupení. Z Ježíšových vlastních výroků zaznamenaných v Novém zákonu je zřejmé, že nikdy netvrdil, že by měl božskou podstatu nebo že by byl totožný s Bohem: „sám od sebe nečiním nic“ (Jan 8:28); „Otec

Rozhovor křesťana s muslimem

je větší než já“ (Jan 14:28); „Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán“ (Marek 12:29); „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ (Marek 15:34); „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.“ (Lukáš 23:46) a „O onom dni či hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec.“ (Marek 13:32). Ježíš byl nazýván prorokem, učitelem od Boha, Jeho služebníkem, Mesiášem a později byl povznesen na Božího syna a pak na samotného Boha.

Použijme teď vlastní rozum: jak může smrtelnice porodit Boha?

Ježíš spal, ale Bůh nikdy nespí (Žalmy 121:4): „Ano, nedříme a nespí ten, jenž chrání Izraele.“ Bůh by měl být mocný. Ale jak na něho mohli lidé plivat a ukřižovat ho, jak tvrdí Bible? Jak by mohl být Ježíš Bůh, když uctíval Boha jako kterýkoli jiný smrtelník? Lukáš 5:16: „On však odcházival na pustá místa a tam se modlil.“

Ježíše pokoušel Satan po čtyřicet dní (Lukáš 4:1-13), ale v Listu Jakubově 1:13 se praví: „... Bůh nemůže být pokoušen ke zlému...“ Jak tedy může být Ježíš Bůh? Můžeme uvádět další a další logická vysvětlení.

K: Ano, já sám tomu nerozumím, ale musíme to slepě přijímat.

M: Neodporuje snad tento přístup samotné Bibli, ve které se uvádí, že je třeba vše zkoumat (1. Tesalonickým 5:21): „Všecko zkoumejte, dobrého se držte.“?

K: Je to opravdu matoucí.

M: Ale v 1. Korintským 14:33 se říká: „Bůh není Bohem zmatku, nýbrž Bohem pokoje. Jako ve všech obcích Božího lidu.“ Učení vytvořená lidmi působí zmatek.

Rozhovor křesťana s muslimem

Učení o božském původu Ježíše

M: Je Ježíš Syn Boží?

K: Ano. Přečti si Matouše 3:17, když byl Ježíš pokřtěn Janem: „A z nebe promluvil hlas: ‚Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.‘“

M: Neměl bys přijímat slovo „syn“ doslova, protože Bible odkazuje na mnohé proroky a jiné lidi jako na syny a děti Boží. Přečti si Exodus 4:22.

K: „Potom faraónovi řekneš [Mojžíš]: ‚Toto praví Hospodin: ‚Izrael je můj prvorozený syn.‘“

M: Zde je Jákob (Izrael) Jeho prvorozený syn. Přečti si 2. Samuelovu 7:13-14 nebo 1. Paralipomenon 22:10.

K: „Ten [Šalomoun] vybuduje dům pro mé jméno a já upevním jeho královský trůn navěky. Já mu budu Otcem a on mi bude synem...“

M: Bude to matoucí, když si přečteš Jeremjáše 31:9: „Budu Izraeli otcem, Efrajim bude můj prvorozený.“ V Exodu 4:22 byl právě teď Izrael nazván prvorozeným. Kdo je tedy opravdu prvorozený: Izrael nebo Efrajim? Dokonce i obyčejní lidé mohou být Božími dětmi. Přečti si Deuteronomium 14:1.

K: „Jste synové Hospodina, svého Boha.“

M: Obyčejní lidé také mohou být nazváni prvorozenými. Přečti si Římanům 8:29.

K: „Které předem vyhlédl, ty také předem určil, aby přijali podobu jeho Syna, tak aby byl prvorozený mezi mnoha bratřími.“

M: Jestliže všichni jsou prvorození, tak co je potom Ježíš?

K: Je to jediný zplozený syn Boží.

M: Dlouho před Ježíšovým narozením řekl Bůh Davidovi (Žalmy 2:7): „Přednesu Hospodinovo rozhodnutí. On mi [Davidovi] řekl: ‚Ty jsi

Rozhovor křesťana s muslimem

můj syn, já jsem tě dnes zplodil.“ Takže David je také syn počatý Bohem. Význam výrazu „syn Boží“ není doslovný, ale metaforický. Může to být kdokoli, kdo je drahý Bohu. Ježíš také řekl, že Bůh není jen jeho Otec, ale také tvůj Otec (Matouš 5:45, 48).

K: „Abyste byli syny nebeského Otce“ a „Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“

M: Najdeš mnoho biblických pasáží, kde výraz „syn Boží“ znamená lásku a náklonnost k Bohu, a neplatí to pouze pro Ježíše. Najdeš syny a dcery Boží: 2. Korintským 6:18: „A ,budu vám Otcem a vy budete mými syny a dcerami, praví Hospodin zástupů.“ Vzhledem k těmto i dalším pasážím v Bibli není důvod, proč by měl být Ježíš považován za syna Božího v doslovném nebo specifickém významu.

K: Ale nemá žádného otce. Proto je to syn Boží.

M: Pak musíš považovat také Adama za syna Božího, protože neměl žádného otce ani matku. V Lukášovi 3:38 se praví: „Enóš, Šét a Adam, který byl od Boha.“ Přečti si Židům 7:3.

K: „Je bez otce, bez matky, bez předků, jeho dny nemají počátek a jeho život je bez konce. A tak podoben Synu Božímu zůstává knězem navždy.“

M: Kdo je to? Odpověď je v části Židům 7:1: „Tento Melchisedech, král Sálemu a kněz nejvyššího Boha, vyšel vstříc Abrahamovi...“ Je mnohem jedinečnější než Ježíš nebo Adam. Proč není považován za syna Božího nebo za samotného Boha?

K: Jak tedy říkáš Ježíšovi?

M: Muslimové ho nazývají Ježíš, syn Mariin.

K: To nebude nikdo popírat.

M: Ano, je to jednoduché a nikdo to nemůže popírat. Ježíš sám sebe nazýval „syn člověka“ a odmítal, aby byl nazýván synem Božím. Přečti si Lukáše 4:41.

Rozhovor křesťana s muslimem

K: „Z mnohých vycházeli i démoni a křičeli: ‚Ty jsi Boží Syn!‘ Hrozil jim a nedovoloval jim mluvit, protože věděli, že je Mesiáš.“

M: Z toho je jasné, že odmítl, aby byl nazýván synem Božím. Toto označení odmítl také v Lukášovi 9:20-21 a řekl svým učedníkům, aby ho tak nenazývali.

K: „Řekl [Ježíš] jim: ‚A za koho mne pokládáte vy?‘ Petr mu odpověděl: ‚Za Božího Mesiáše.‘ On jim však důrazně přikázal, aby to nikomu neříkali.“

M: Ježíš, který byl očekávaný Mesiáš, prorok, byl povýšen z učitele na syna Božího, Hospodina nakonec na samotného Boha. Přečti si Jana 3:2: „Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: ‚Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha... ‘“; Jan 6:14: „Když lidé viděli znamení, které Ježíš učinil, říkali: ‚Opravdu je to ten Prorok, který má přijít na svět!‘“ Ježíš je nazýván prorokem také v Janovi 7:40, Matoušovi 21:11 a Lukášovi 7:16 a 24:19. Ve Skutcích apoštolů 9:20 čteme: „A hned začal [Pavel] v synagógách kázat, že Ježíš je Syn Boží.“ (Mimo jiné z toho můžeme odvodit, že první křesťané ještě používali synagogy, ale později, když se křesťanství odklonilo od původního Ježíšova učení, byly založeny kostely. Pavel, Barnabáš a pohané byli ze synagog vykázáni, protože byli obviněni z blasfémie a znesvěcování. Viz Skutky apoštolů 13:50, 17:18, and 21:28.). V Lukášovi 2:11 se říká: „Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.“; a v Janovi 1:1: „Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh.“

Rozhovor křesťana s muslimem

Byl Ježíš ukřižován?

M: Korán v súře 4:157 tvrdí, že Ježíš nebyl ukřižován: „A za slova jejich [židů]: ‚Věru jsme zabili Mesiáše Ježíše, syna Mariina, posla Božího!‘ Však nikoliv, oni [židé] jej nezabili ani neukřižovali...“ Ještě věříš, že zemřel na kříži?

K: Ano, zemřel a pak byl vzkříšen.

M: Všichni se shodneme, že nikdo nebyl očitým svědkem momentu, kdy byl vzkříšen. Zjistili, že hrobka, do které byl Ježíš uložen, je prázdná, a usoudili, že byl vzkříšen, protože učedníci a další svědci ho viděli živého po údajném ukřižování. Nemohlo by být možné, jak tvrdí Korán, že nezemřel na kříži?

K: Kde je důkaz?

M: Podívejme se na biblické pasáže, které podporují tento závěr. Dáváš větší váhu tomu, co řekl Ježíš, nebo tomu, co si povídali učedníci, apoštolové a další svědci?

K: Samozřejmě tomu, co řekl sám Ježíš.

M: Tak je to i podle toho, co řekl Ježíš (Matouš 10:24): „Žák není nad učitele ani sluha nad svého pána.“

K: Ale Ježíš sám řekl, že vstane z mrtvých (Lukáš 24:46): „Řekl jim: ‚Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých...‘“

M: Utrpení je v Bibli často nadsazené a označované za „umírání“, jak řekl Pavel v 1. Korintským 15:31: „Den ze dne hledím smrti do tváře (tj. denně trpím) – ujišťuji vás o tom, bratří, při všem, co pro mne znamená, v Kristu Ježíši, našem Pánu!“ Zde jsou některé důkazy:

1. Na kříži Ježíš naléhavě prosil Boha o pomoc (Matouš 27:46): „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ V Lukášovi 22:42 je toto podání: „Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má, nýbrž tvá vůle se staň.“ (Tento kalich je kalich smrti.)

Rozhovor křesťana s muslimem

2. Ježíšova modlitba, aby nezemřel na kříži, byla Bohem vyslyšena podle Lukáše, autora listu Židům i Jakuba. Jak tedy mohl zemřít na kříži? Lukáš 22:43: „Tu se mu zjevil anděl z nebe a dodával mu síly.“ To znamená, že ho anděl ujistil, že ho Bůh nenechá bez pomoci - Židům 5:7: „Ježíš za svého pozemského života přinesl s bolestným voláním a slzami obětí modliteb a úpěnlivých proseb Bohu, který ho mohl zachránit před smrtí; a Bůh ho pro jeho pokoru slyšel.“ Ježíšovy modlitby byly vyslyšeny, což znamená, že na ně dal Bůh pozitivní odpověď - List Jakubův 5:16: „... Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého.“ Ježíš sám řekl v Matoušovi 7:7-10: „Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. Což by někdo z vás dal svému synu kámen, když ho prosí o chléb? Nebo by mu dal hada, když ho poprosí o rybu?“ Jestliže byly všechny Ježíšovy modlitby Bohem přijaty včetně modlitby, aby nezemřel na kříži, jak by mohl přesto na kříži zemřít?

3. Jeho nohy nebyly zlomené římskými vojáky - Jan 19:32-33: „Přišli tedy vojáci a zlámali kosti prvnímu i druhému, kteří byli ukřižováni s ním. Když přišli k Ježíšovi a viděli, že je již mrtev, kosti mu nelámali.“ Můžeš se spolehnout na tvrzení těchto vojáků, že byl Ježíš mrtvý, nebo ho chtěli zachránit, protože byli přesvědčeni, že je opravdu nevinný?

4. Kdyby Ježíš zemřel na kříži, jeho krev by se srazila a z jeho těla by žádná nevytekla, když ho bodli do boku. Ale Evangelium uvádí, že vytekla krev a voda - Jan 19:34: „Ale jeden z vojáků mu probodl kopím bok; a ihned vyšla krev a voda.“

5. Když Farizejové požádali Ježíše, aby jim dal důkaz, že je jeho poselství pravé, odpověděl (Matouš 12:40): „Jako byl Jonáš v břiše mořské obludy tři dny a tři noci, tak bude Syn člověka tři dny a tři noci v srdci země.“ Nevšímej si časového údaje, který také nebyl tři dny a tři noci, ale jeden den (sobota, pouze ve dne) a dvě noci (páteční noc a sobotní noc). Byl Jonáš naživu v břiše velryby?

K: Ano.

M: Byl Jonáš stále naživu, když byl vyvržen ven z břicha velryby?

K: Ano.

Rozhovor křesťana s muslimem

M: Tak byl Ježíš stále naživu, jak prorokoval.

6. Ježíš sám řekl, že nezemřel na kříži. V neděli brzy ráno vešla Marie Magdalská do hrobky, která byla prázdná. Viděla tam stát někoho, kdo vypadal jako zahradník. Když spolu promluvili, uvědomila si, že je to Ježíš a chtěla se ho dotknout. Ježíš řekl v podání Jana 20:17: „Nedotýkej se mne, dosud jsem nevystoupil k Otcí...“ „Nedotýkej se mne“ možná proto, že by ho čerstvá rána bolela. „Dosud jsem nevystoupil k Otcí“ znamená, že byl stále naživu, protože když někdo zemře, vrací se ke Stvořiteli. To byl nejpádňější důkaz a byl přijatý samotným Ježíšem.

7. Po údajném ukřižování si učedníci mysleli, že to není ten samý Ježíš tělem, ale duchem, protože vzkříšená těla jsou „duchem“.

K: Počkej moment. Jak si můžeš být jistý, že vzkříšená těla jsou „duchem“?

M: To řekl sám Ježíš v Bibli: že jsou rovni andělům.

K: Kde to říká?

M: V Lukášovi 20:34-36: „Ježíš jim řekl: ‚Lidé přítomného věku se žení a vdávají. Avšak ti, kteří byli hodni dosáhnout budoucího věku a vzkříšení z mrtvých, nežení se ani nevdávají. Vždyť už nemohou zemřít, neboť jsou rovni andělům a jsou syny Božími, poněvadž jsou účastni vzkříšení.‘“ Pak je Ježíš přesvědčil, že je tou samou osobou, když jim dovolil, aby se dotkli jeho rukou a nohou. Protože mu stále nevěřili, požádal o jídlo, aby jim ukázal, že stále jí jako jakýkoli žijící jedinec. Přečti si Lukáše 24:36-43: „Když o tom mluvili, stál tu on sám uprostřed nich. Zděsili se a byli plni strachu, poněvadž se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: ‚Proč jste tak zmateni a proč vám takové věci přicházejí na mysl? Podívejte se na mé ruce a nohy: vždyť jsem to já. Dotkněte se mne a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně.‘ To řekl a ukázal jim ruce a nohy. Když tomu pro samou radost nemohli uvěřit a jen se divili, řekl jim: ‚Máte tu něco k jídlu?‘ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a pojedl před nimi.“

8. Jestli stále věříš, že zemřel na kříži, tak to byl podle následujících pasáží falešný prorok prokletý Bohem: Deuteronomium 13:6: „Avšak takový prorok nebo ten, kdo hádá ze snů, bude usmrcen...“;

Rozhovor křesťana s muslimem

Deuteronomium 21:22-23: „Bude-li nad někým pro hřích vynesena rozsudek smrti, bude-li usmrcen a ty jej pověsíš na kůl, nenecháš jeho mrtvolu na kůlu přes noc, ale bezpodmínečně ho pohřbíš týž den, protože ten, kdo byl pověšen, je zlořečený Bohem. Neposkvrníš svou zemi, kterou ti dává do dědictví Hospodin, tvůj Bůh.“

Věřit v jeho smrt na kříži znamená zdiskreditovat ho jako proroka. Židé tvrdili, že Ježíše zabili na kříži, aby ho ukázali jako falešného proroka. Křesťané věří v jeho ukřižování, protože je to nutné z hlediska jejich učení o vykoupení z hříchu, ale tím pádem také musí přijmout zatracení Ježíše. Toto křesťanské přesvědčení je v rozporu s tím, co Bible říká v Ozeášovi 6:6: „Chci milosrdenství, ne oběť, poznání Boha je nad zápal.“ Je to také v protikladu k vlastnímu Ježíšovu učení podle Matouše 9:13: „Jděte a učte se, co to je: ‚Milosrdenství chci, a ne oběť...‘“ A v Matoušovi 12:7 Ježíš znovu říká: „Kdybyste věděli, co znamená ‚milosrdenství chci, a ne oběť‘, neodsuzovali byste nevinné.“

K: Proč tedy lidé věří ve vzkříšení?

M: O vzkříšení učil Pavel - Skutky apoštolů 17:18: „...Jedni [Židé] se ptali: ‚Co nám to chce ten nedovzdělanec vykládat?‘ Druzí říkali: ‚Zdá se, že nás chce získat pro cizí božstva.‘ Tak soudili, protože Pavel kázal o Ježíšovi a o zmrtvýchvstání.“ Pavel, který nikdy Ježíše neviděl, také přiznal, že vzkříšení je jeho evangelium (2. Timoteovi 2:8): „Pamatuj na Ježíše Krista vzkříšeného z mrtvých, původem z rodu Davidova; to je moje evangelium.“ Byl také první, kdo prohlásil, že Ježíš je Syn Boží (Skutky apoštolů 9:20): „A hned začal [Pavel] v synagógách kázat, že Ježíš je Syn Boží.“ Takže křesťanství není Ježíšovo učení, ale Pavlovo.

K: Ale Marek 16:19 uvádí, že Ježíš byl vzat do nebe a usedl po pravici Boha: „Když jim to Pán řekl, byl vzat vzhůru do nebe a usedl po pravici Boží.“

M: Jak jsem ti už říkal, část Marek 16:9-20 byla v některých Biblích vynechána: v Revidovaném standardním překladu, Nové americké standardní Bibli a Novém světovém překladu písem svatých církve Svědků Jehovových. Jestli pořád věříš, že byl Ježíš božský, protože byl

Rozhovor křesťana s muslimem

vzat do nebe, proč nepřijmeš božství jiných proroků, kteří byli vzati do nebe?

K: Kdo to byl?

M: Eliáš (2. Královská 2:11-12): „...a Eliáš vystupoval ve vichru do nebe. Elíša *to* viděl a vykřikl... A pak už ho neviděl.“ Henocha vzal Bůh také do nebe (Genesis 5:24): „I chodil Henoch s Bohem. A nebylo ho, neboť ho Bůh vzal.“ Bylo to také zopakováno v listu Židům 11:5: „Hnoch věřil, a proto nespáčil smrt, ale Bůh ho vzal k sobě. ‚Nebyl nalezen, protože ho Bůh přijal.‘ Ještě než ho přijal, dostalo se Henochovi svědectví, že v něm Bůh našel zalíbení.“

Rozhovor křesťana s muslimem

Učení o vykoupení a prvotním hříchu

K: Takže vykoupení z hříchu ukřižováním Ježíše nebylo součástí Ježíšova učení?

M: Učení o vykoupení bylo přijato církví tři nebo čtyři století po té, co Ježíš opustil tento svět. Odporuje to Bibli, jak ukazují následující pasáže: Deuteronomium 24:16: „Nebudou usmrcováni otcové za syny a synové nebudou usmrcováni za otce, každý bude usmrcen pro vlastní hřích.“; Jeremjáš 31:30: „Nýbrž každý zemře pro vlastní nepravost...“; Ezechiel 18:20: „Duše, která hřeší, ta umře; syn nebude pykat za nepravost otcovu a otec nebude pykat za nepravost synovu; spravedlnost zůstane na spravedlivém a zvůle zůstane na svévolníkovi.“ Adam a Eva byli odpovědní za svůj vlastní hřích, který jim Alláh podle islámské verze odpustil.

K: Ale to je ve Starém zákonu.

M: Přečti si, co řekl sám Ježíš v Matoušovi 7:1-2.

K: „Nesud'ťe, abyste nebyli souzeni. Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni, a jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám.“

M: Přečti si 1. Korintským 3:8.

K: „Kdo sází a kdo zalévá, patří k sobě, ale každý podle vlastní práce obdrží svou odměnu.“ Ale my věříme v prvotní hřích!

M: Ještě chceš, abych ti dokazoval, že se děti rodí bez hříchu? Přečti si Matouše 19:14.

K: „Ježíš však řekl: ‚Nechte děti a nebraňte jim jít ke mně; neboť takovým patří království nebeské.‘“

M: Takže každý se rodí bez hříchu a všechny děti patří do království nebeského. Víš, že to byl Pavel, kdo zrušil Mojžíšův zákon? Přečti si Skutky apoštolů 13:38.

Rozhovor křesťana s muslimem

K: „Budiž vám tedy známo, bratří, že skrze něho se vám zvěstuje odpuštění všech hříchů, a to i těch, jichž vás nemohl zprostit Mojžíšův zákon.“

M: Dovol mi, abych ti položil otázku. Proč věříš ve vzkříšení, když Pavel sám, který nikdy neviděl Ježíše živého, přiznal, že je to jeho evangelium?

K: Kde je to napsané?

M: Přečti si 2. Timoteovi 2:8.

K: „Pamatuj na Ježíše Krista vzkříšeného z mrtvých, původem z rodu Davidova; to je moje evangelium.“ Ale proč musíme věřit, že byl ukřižován a vzkříšen z mrtvých?

M: Nevím. Do islámu, učení všech proroků Božích, nebyla zanesena přesvědčení nebo představy, které mají původ v pohanství nebo pověrách.

K: To právě hledám.

M: Proč nevyslovíš „šahádu“ (svědectví) neboli vyznání nejprve v angličtině a pak v arabštině. Dovol mi, abych ti pomohl ji vyslovit.

K: Vyznávám, že není boha kromě Boha a Mohamed je Jeho služebník a Posel. „Ašhadu allá iláha illá Allah, wahdah, lá šaríka lahu wa ašhadu anna Muhammadan abduhu wa rasúluhu.“ Byla v Bibli nějaká zmínka o Proroku Mohamedovi?

M: Ano, ale muslim to nemusí znát z Bible. Protože jsi však Bibli studoval, chtěl bych o tom s tebou příště stručně pohovořit.

Poznámka: Zbývající část rozhovoru bude vedena mezi dvěma muslimy: „M:“ a „m:“.

MOHAMED V BIBLI

Izmael i Izák byli oba požehnaní

M: Proč Izmael a jeho matka Hagar opustili Sáru?

m: Když byl Izák odstaven, jeho matka Sáraj viděla, že se mu Izmael posmívá. Proto pak nechtěla, aby Izmael dědil spolu s jejím synem Izákem (Genesis 21:8-10): „Dítě rostlo a bylo odstaveno. V den, kdy Izáka odstavili, vystrojil Abraham velké hody. Sáraj však viděla, že syn, jehož Abrahamovi porodila Hagar egyptská, je pošťíváč. Řekla Abrahamovi: ‚Zapud’ tu otrokyni i jejího syna! Přece nebude syn té otrokyně dědicem spolu s mým synem Izákem.‘“

M: Izákovi byly asi dva roky, když byl odstaven. Izmaelovi bylo v té době šestnáct, protože Abrahamovi bylo osmdesát šest, když Hagar porodila Izmaela, a sto let, když se narodil Izák, jak se vypráví v Genesis 16:16: „Abramovi bylo osmdesát šest let, když mu Hagar porodila Izmaela.“; a v Genesis 21:5: „Abrahamovi bylo sto let, když se mu syn Izák narodil.“ Genesis 21:8-10 je tedy v rozporu s Genesis 21:14-21, kde byl Izmael popsán jako malé dítě, které měla jeho matka posazené na ramenu, nazývané „chlapec“ a „dítě“, když spolu opouštěli Sáru: „Za časného jitra vzal Abraham chléb a měch vody a dal Hagaře. Vložil jí dítě na ramena... ‚Vstaň, vezmi chlapce a pečuj o něj, já z něho učiním veliký národ.‘“ To je obraz malého dítěte, ne dospívajícího chlapce. Izmael se svou matkou tedy opustili Sáru dlouho před tím, než se narodil Izák. Podle islámské verze vzal Abraham Izmaela a Hagar a usadil se v Mekce, v Bibli nazývané „Páran“ (Genesis 21:21), na základě božského příkazu daného Abrahamovi jako součásti Božího záměru. Hagar běžela sedmkrát mezi dvěma kopci, Safá a Marwa, aby našla vodu. Odtud pochází jeden z rituálů, které jsou prováděny během pouti do Mekky. Studna s vodou zmíněná v Genesis 21:19 stále existuje a je známa jako „Zemzem“. Abraham i Izmael později v Mekce postavili Kaabu. Místo poblíž Kaaby, kde se Abraham modlíval, tam stále je a říká se mu „maqám Ibráhím“, tj. „Abrahamovo místo“. Během pouti si poutníci v Mekce i muslimové po celém světě připomínají Abrahamovu a Izmaelovu oběť obětováním dobytka.

Rozhovor křesťana s muslimem

m: Ale Bible se zmiňuje o tom, že měl být obětován Izák.

M: Podle islámské verze byla úmluva mezi Bohem, Abrahamem a jeho jediným synem Izmaelem uzavřena a zpečetěna, když měl být Izmael obětován. Téhož dne byli Abraham, Izmael a všichni muži z Abrahamova domu obřezáni. V té době se Izák ještě ani nenarodil (Genesis 17:24-27): „Abrahamovi bylo devětadevadesát let, když jeho neobřezané tělo bylo obřezáno. Jeho synu Izmaelovi bylo třináct let, když bylo jeho neobřezané tělo obřezáno. Abraham i jeho syn Izmael byli obřezáni v týž den. Také všechna jeho čeled', ať doma zrození či za stříbro od cizince koupení, byli obřezáni *spolu* s ním.“

O rok později se narodil Izák a byl obřezán, když mu bylo osm dní (Genesis 21:4-5): „Když mu bylo osm dní, Abraham svého syna Izáka obřezal, jak mu Bůh přikázal. Abrahamovi bylo sto let, když se mu syn Izák narodil.“ Takže když byla uzavřena a zpečetěna úmluva (obřezání a oběť), bylo Abrahamovi devadesát devět a Izmaelovi třináct. Izák se narodil o rok později, když bylo Abrahamovi sto let.

Potomci Izmaela, Prorok Mohamed a všichni muslimové dodnes dodržují tuto úmluvu o obřezání. Do svých pěti každodenních modliteb muslimové zahrnují chválu Abrahamovi a jeho potomkům včetně chvály Mohameda a jeho potomků.

m: Ale v Genesis 22 se uvádí, že Izák měl být obětován.

M: Já vím, ale uvidíš, jaký je zde rozpor. Uvádí se tam: „svého jediného syna Izáka“. Nemělo by tam být „svého jediného syna Izmaela“, když bylo Izmaelovi třináct let a Izák se ještě ani nenarodil? Když se Izák narodil, měl Abraham dva syny. Kvůli šovinismu bylo jméno Izmael v celé Genesis 22 změněno na Izáka. Ale Bůh zachoval slovo „jediný“, aby nám ukázal, co by tam správně mělo být.

Slova „tvé potomstvo jistotně rozmnožím“ v Genesis 22:17 byla již předtím použita v Genesis 16:10 pro Izmaela. Netýkala se tedy celá Genesis 22 Izmaela? Slova „učiním z něho veliký národ“ se opakují v souvislosti s Izmaelem dvakrát v Genesis 17:20 a Genesis 21:18 a nikdy se netýkala Izáka.

m: Židé a křesťané se domnívají, že Izák byl nadřazený Izmaelovi.

Rozhovor křesťana s muslimem

M: Mohou to tvrdit, jestliže chtějí, ale v Bibli není pro toto tvrzení žádný důkaz (Genesis 15:4): „Hospodin však prohlásil: ‚Ten [damašský Elíezer] tvým [Abrahamovým] dědicem nebude. Tvým dědicem bude ten, který vzejde z tvého lůna.‘“ Izmael byl tedy také Abrahamovým dědicem.

Genesis 16:10: „Dále jí řekl [anděl Hagar]: ‚Velice rozmnožím tvé potomstvo, takže je nebude možno ani spočítat.‘“

Genesis 17:20: „A pokud jde o Izmaela, vyslyšel jsem tě: Hle, požehnám mu a rozplodím a rozmnožím ho převelice; zplodí dvanáct knížat a učiním z něho veliký národ.“

Genesis 21:13: „Učiním však národ i ze syna otrokyně, neboť také on je tvým potomkem.“

Genesis 21:18: „Vstaň, vezmi chlapce [Izmael] a pečuj o něj, já z něho učiním veliký národ.“

Deuteronomium 21:15-17: „Má-li někdo dvě ženy, z nichž by jednu miloval a druhou by nemiloval, a porodí mu syny milovaná i nemilovaná, ale prvorozený syn bude *synem* nemilované, v den, kdy bude dávat, co mu patří, svým synům do dědictví, nemůže dát právo prvorozenství synu milované na úkor prvorozeného syna nemilované. Vezme ohled na prvorozeného syna nemilované a dá mu dvojnásobný díl všeho, co má, protože on je prvotina jeho síly, jemu *náleží* právo prvorozenství.“ Islám nepopírá Boží požehnání Izákovi a jeho potomkům, ale slíbený syn je Izmael, ze kterého pochází Mohamed jako pečeť proroků.

m: Ale křesťané a židé tvrdí, že Izmael byl nelegitimní syn.

M: To tvrdí oni, ale ne Bible. Jak by mohl mít takový významný prorok, jakým byl Abraham, nezákonnou manželku a nemanželského syna!

Genesis 16:3: „... a dala [Sáráj] ji [Hagar] svému muži Abramovi za ženu.“ Jestliže bylo toto manželství legální, jak by mohl být jejich potomek nemanželský? Není manželství dvou cizinců, Chaldejce a Egyptanky, legálnější než sňatek muže s nevlastní sestrou (otcovou dcerou)? Ať už to byla Abrahamova lež či nikoli, v Genesis 20:12 se

Rozhovor křesťana s muslimem

uvádí: „Ona [Sáráj] také vskutku je má sestra; je to dcera mého otce, ale ne dcera mé matky; stala se mou ženou.“

Jméno Izmael vybral sám Alláh (Genesis 16:11): „A dodal: „Hle, jsi těhotná [Hagar], porodíš syna a dáš mu jméno Izmael, neboť Hospodin tě ve tvém pokoření slyšel.““ Izmael znamená: „Slyší Bůh“. Kde v Bibli je psáno, že Izmael byl nemanželský syn?

m: Nikde.

M: Dlouho před tím, než se narodil Izmael i Izák, uzavřel Alláh úmluvu s Abrahamem (Genesis 15:18): „V ten den uzavřel Hospodin s Abramem smlouvu: „Tvému potomstvu dávám tuto zemi od řeky Egyptské až k řece veliké, řece Eufratu.““ Neleží snad větší část Arábie mezi Nilem a Eufratem, kde se později usadili Izmaelovi potomci?

m: Chceš říct, že Izákovi a jeho potomkům nebylo přislíbeno žádné území?

M: My muslimové nepopíráme, že Izák byl také požehnaný. Viz Genesis 17:8: „A tobě i tvému [Izákovi] potomstvu dávám do věčného vlastnictví zemi, v níž jsi hostem, tu celou zemi kenaanskou. A budu jim Bohem.“

Všimnul jsi si rozdílu, že Abraham byl nazván „hostem“ v zemi kenaanské, ale ne na území mezi Nilem a Eufratem? Jako Chaldejec byl víc Arab než Žid.

m: Ale smlouva byla uzavřena s Izákem podle Genesis 17:21: „Ale svoji smlouvu ustavím s Izákem, kterého ti porodí Sára příštího roku v tomto čase.“

M: Vylučuje to Izmaela? Kde v Bibli se říká, že Alláh neuzavřel nějakou smlouvu s Izmaelem?

m: Nikde.

Rozhovor křesťana s muslimem

Kritérium Proroka podle Jeremjáše

Jeremjáš 28:9: „Prorok, který prorokoval o pokoji, byl uznán za proroka, kterého opravdu poslal Hospodin, až když došlo na slovo toho proroka.“

Slovo islám také označuje klid a pokoj, pokoj mezi Stvořitelem a jeho stvořeními. Toto Jeremjášovo proroctví nemůže být použito v souvislosti s Ježíšem, neboť sám řekl, že nepřišel kvůli pokoji (Lukáš 12:51-53): „Myslíte, že jsem přišel dát zemi pokoj? Ne, pravím vám, ale rozdělení! Neboť od této chvíle bude rozděleno v jednom domě pět lidí: tři proti dvěma a dva proti třem; budou rozděleni otec proti synu a syn proti otci, matka proti dceři a dcera proti matce, tchyně proti snaze a snacha proti tchyni.“ Viz také Matouš 10:34-36.

Dokud nepřijde Šílo

Toto je Jákobovo poselství, které předal svým dětem, než zemřel (Genesis 49:1): „I povolal Jákob své syny a řekl: ‚Sejděte se, oznámím vám, co v budoucnu vás potká.‘“

Genesis 49:10: „Juda nikdy nebude zbaven žezla ani palcátu, jenž u nohou mu leží, dokud nepřijde ten⁸, který z něho vzejde; toho budou poslouchat lidská pokolení.“

Šílo (ang. Shiloh) je také název města, ale jeho skutečný význam je mír, klid, pokoj (islám). V tomto kontextu toto slovo nikdy nemohlo odkazovat na město. Pokud by odkazovalo na osobu, mohlo by jít o zkomolení slova „Shaluah“ (Elohim), tj. Posel (Alláha).

Takže izraelitské proroctví v Izákově linii by skončilo, jakmile by přišel Šílo. To je v souladu se súrou 2:133: „Byli jste svědky toho, když smrt přišla k Jakubovi a když se otázal synů svých: ‚Co budete uctívat po smrti mé?‘ Odvětili: ‚Budeme uctívat Boha tvého [Alláh] a Boha předků tvých, Abrahama, Ismaela a Izáka, jako Boha jediného a do vůle Jeho budeme odevzdáni [v islámu].‘“

⁸ V anglické verzi je doslova: „dokud nepřijde Šílo“ (ang. „Shiloh“) (pozn. překl.).

Rozhovor křesťana s muslimem

Přenesením proroctví na jiný národ bylo pohroženo v Jeremjášovi 31:36: „Jestliže přestanou tato ustanovení přede mnou platit, je výrok Hospodinův, také potomstvo Izraele nebude přede mnou *už ani* pronárodem po všechny dny.“ Bylo to také naznačeno Ježíšem v Matoušovi 21:43: „Proto vám pravím, že vám Boží království bude odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce.“

Baka je Mekka

Posvátná Kaaba, která byla postavena Abrahamem a jeho synem Izmaelem, je v Mekce. Název Mekka je v Koránu zmíněn jednou v súde 48:24. Jiný název pro Mekku je Bakka podle dialektu kmene. Je o tom také jedna zmínka v súde 3:96: „A věru prvním chrámem, jenž pro lidstvo byl založen, byl ten, jenž v Bakce [Mekka] stojí, jenž požehnáním je i vedením správným pro lidstvo veškeré.“ Je velmi zajímavé, že slovo Bakka bylo zmíněno prorokem Davidem v jeho žalmu 84:7: „**Když Dolinou balzámovníků** [Baky] se ubírají, učiní ji prameništěm, včasný déšť *ji* halí požehnáním.“⁹ Zmíněné prameniště je známá studna Zemzem, která je doposud poblíž Kaaby.

⁹ V anglické verzi doslova: „**údolím Baky**“. V českých překladech „**Dolina balzámovníků**“ (český ekumenický překlad), „**údolí moruší**“ (Bible kralická), nebo také „**vyprahlé údolí**“ (překlad 21. století, <http://online.bible21.cz>) (pozn. překl.).

Rozhovor křesťana s muslimem

Dům Mé slávy

Izajáš kapitola 60:

1. „Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva.“ Srovnej se s úrou 74:1-3: „Ty [Mohamed] rouchem přikrytý! Vstaň a varuj, Pána svého oslavuj!“

2. „Hle, temnota přikrývá zemi, soumrak národy, ale nad tebou vzejde Hospodin a ukáže se nad tebou jeho sláva.“ Prorok Mohamed přišel v době temnoty, kdy svět již zapomněl na jedinnost Boha, o které učil Abraham a všichni ostatní prorokové včetně Ježíše.

3. „K tvému světlu přijdou pronárody a králové k jasům, jenž nad tebou vzejde.“

4. „Rozhlédni se kolem a viz, tito všichni se shromáždí a přijdou k tobě...“ Během doby kratší než dvacet tři let byla celá Arábie sjednocená.

5. „...neboť hučící moře tě zahrne svými dary, přijde k tobě bohatství pronárodů.“ Během doby kratší než jedno století se islám rozšířil za hranice Arábie.

6. „Přikryje tě záplava velbloudů, mladých velbloudů z Midjánu a Éfy; přijdou všichni ze Šeby, ponosou zlato a kadidlo a budou radostně zvěstovat Hospodinovu chválu.“

7. „K tobě se shromáždí všechny ovce z Kédaru, nebajotští berani ti budou k službám; budou přinášeni na můj oltář k mému zalíbení, oslavím dům mé slávy.“ Kmeny Kédaru (Arábie), které byly dříve rozdělené, se od té doby spojily. „Dům mé slávy“ zde odkazuje na Alláhův dům v Mekce a ne na Kristovu církev, jak tvrdí křesťanští komentátoři. Vesnice Kédaru (minimálně současná celá Saúdská Arábie) se skutečně nacházejí v jediné zemi na světě, která zůstala nedotčena vlivem církve.

11. „Tvé brány budou neustále otevřené, nebudou zavírány ve dne ani v noci, aby k tobě mohly přijít pronárody se svým bohatstvím a přivést i své krále.“ Mešita kolem posvátné Kaaby je opravdu stále otevřená ve dne i v noci od doby, kdy Prorok Mohamed před čtrnácti

Rozhovor křesťana s muslimem

stoletími odstranil modly, které v ní byly uloženy. Vládci i poddaní sem přicházeli na pouť.

Kočár tažený osly a kočár tažený velbloudy

Izajášovo vidění dvou jízd (Izajáš 21:7): „Uvidí-li vozbu, koňská spřežení, jízdu na oslech, jízdu na velbloudech...“

Kdo jel na oslu? Každý žák nedělní školy ví, že tou osobou byl Ježíš (Jan 12:14): „Ježíš našel oslátko a vsedl na ně, jak je psáno.“

Kdo je tedy slíbeným jezdcem na velbloudu? Tento mocný prorok byl čtenáři Bible přehlížen. Touto osobou je prorok Mohamed. Jestliže se to netýká jeho, pak má být toto proroctví teprve naplněno. Proto se Izajáš zmiňuje ve verši 21:13 o: „výnosu proti Arábii“¹⁰, což znamená odpovědnost arabských muslimů a v současnosti samozřejmě všech muslimů šířit poselství islámu.

Izajáš 21:14: „Vstříc žíznavému! Neste vodu! Obyvatelé země Témy, vyjděte s chlebem naproti štvanci!“ „Téma“ byla pravděpodobně Medína, do níž odešel prorok Mohamed se svými společníky. Prorok každého, kdo s ním přišel, spojil poutem bratrství s jedním z obyvatel Medíny. Nově příchozím bylo také poskytnuto jídlo a přístřešek.

Izajáš 21:15: „Vždyť prchli před meči, před mečem taseným, před lukem napjatým, před tíhou boje.“ To se týká doby, kdy byl prorok Mohamed a jeho společníci pronásledováni a odešli z Mekky do Medíny.

Izajáš 21:16: „Panovník mi praví toto: ‚Do roka, jako jsou léta nádeníka, zanikne veškerá sláva Kédaru.‘“ Přesně v druhém roce hidžry (emigrace) byli pohané poraženi v bitvě u Badru.

A nakonec Izajáš 21:17 končí slovy: „A Kédarcům zůstane pranepatrný počet bohatýrských lučištníků.“ Tak promluvil Hospodin, Bůh Izraele.“ Kédar je druhý Izmaelův syn (Genesis 25:13), jehož potomkem byl nakonec prorok Mohamed. Zpočátku Kédarovci útočili na Mohameda a jeho společníky. Protože však mnozí z nich přijali islám, počet Kédarovců, kteří vzdorovali, se začal zmenšovat. V některých biblických verších je „Kédar“ synonymem pro obecné

¹⁰ Dle českého ekumenického překladu. Dle anglické verze je doslovný překlad: „břímě, které nese Arábie“ (pozn. překl.).

Rozhovor křesťana s muslimem

„Arab“ jako například v Ezechielovi 27:21: „... Arabové a všichni kedarští předáci...“.

Prorok jako Mojžíš

Bůh promlouvá k Mojžíšovi (Deuteronomium 18:18): „Povolám jim proroka z jejich bratří, jako jsi ty [Mojžíš]. Do jeho úst vložím svá slova a on jim bude mluvit vše, co mu přikáži.“

1. Bratři Izraelitů (potomků Abrahama přes Izáka) jsou izmaelitě (potomci Abrahama přes Izmaela). Ježíš je zde výjimkou, neboť je Izraelita. Jinak by muselo být napsáno „proroka z vašich bratří“.

2. Není Mohamed jako Mojžíš? Jestliže není toto přijato, pak se musí tento slib teprve vyplnit. Níže uvedená tabulka převzatá z „Al-Ittihad“ (číslo leden-březen 1982), strana 41, mluví za vše.

Je v ní srovnání několika základních charakteristik Mojžíše, Mohameda a Ježíše, která mohou osvětlit identitu „onoho proroka“, který měl přijít po Mojžíšovi:

Charakteristika ke srovnání	Mojžíš	Mohamed	Ježíš
Narození:	obvyklé	obvyklé	neobvyklé
Rodinný život:	Ženatý, děti	Ženatý, děti	Svobodný, žádné děti
Smrt:	obvyklá	obvyklá	neobvyklá
Životní dráha:	Prorok/státník	Prorok/státník	Prorok
Nucená emigrace (v dospělosti):	do Medianu	do Medíny	žádná
Střet s nepřáteli:	zuřivé pronásledování	zuřivé pronásledování/ bitvy	žádný takový střet
Výsledky střetu:	morální/fyzické vítězství	morální/fyzické vítězství	morální vítězství
Zapsání zjevení:	za života (Tóra)	za života (Korán)	po smrti
Povaha učení:	duchovní/právní	duchovní/právní	hlavně duchovní
Přijetí jeho vůdcovství (jeho lidem):	odmítnut, pak přijat	odmítnut, pak přijat	Odmítnut (většinou Izraelitů)

3. „Do jeho úst vložím svá slova.“ Boží zjevení bylo sesláno přes Gabriela a vlastní myšlení proroka Mohameda do něho nebylo zapojeno.

Rozhovor křesťana s muslimem

To se však týká veškerého božího zjevení. Možná je to zde výslovně zmíněno, protože je to srovnáno se zjevením Mojžíšovi, o kterém se má za to, že bylo zjeveno na „psaných tabulkách“.

Deuteronomium 18:19: „Kdo by má slova, která on bude mluvit mým jménem, neposlouchal, toho já sám budu volat k odpovědnosti.“

V Koránu 113 ze 114 súr začíná slovy: „Ve jménu Alláha, Milosrdného, Slitovného“. Tato fráze je také běžnou součástí každodenní mluvy muslimů, protože se používá při zahájení nové činnosti. Není to ve jménu Boha, ale „v mém jménu“ (osobní jméno Boha je Alláh). Nemá žádné tvary pro rod nebo množné číslo jako anglické slovo „God“ (české „Bůh“; pozn. překl.). Křesťané začínají slovy: „Ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého“.

Měli bychom také poznamenat, že ti, kteří nevyslyší nebo nepřijmou poselství, které přináší, budou potrestáni. To je v souladu se súrou 3:19: „Náboženstvím jediným u Boha jest věru islám...“ a se súrou 3:85: „Kdo touží po jiném náboženství než po islámu, nebude to od něho přijato a v životě budoucím bude mezi těmi, kdož ztrátu utrpí.“

Můj sluha, posel a vyvolený

Jasnější naplnění Mohamedova proroctví najdeme v Izajášovi 42:

1.¹¹ „Zde je můj služebník, jehož podepírám, můj vyvolený, v němž jsem našel zalíbení. Vložil jsem na něho svého ducha, *aby* vyhlásil soud pronárodům.“ Ve verši 19 je také nazýván „mým poslem“. Všichni proroci byli nepochybně služebníky, posly a vyvolenými Alláha. Ale žádný prorok, s výjimkou Mohameda, nebyl všude takto konkrétně titulován. V arabštině je to: „*abduhu wa rasuluhu mustafá*“ (Jeho služebník a Jeho vyvolený posel). Vyznání člověka, který přijímá islám, zní: „Vyznávám, že není boha kromě Boha a Mohamed je Jeho služebník a Posel“. Stejná formule je opakována pětkrát denně ve svolávání k modlitbě před začátkem každé modlitby, devětkrát denně v „*tašahhud*“ při základních povinných modlitbách a ještě několikrát, pokud muslim vykonává některé další nepovinné modlitby. Nejobvyklejší titul

¹¹ Číslice označuje číslo verše (pozn. překl.).

Rozhovor křesťana s muslimem

používaný pro Proroka Mohameda je „rasúl Alláh“, což znamená „Posel Alláha“.

2. „Nekřičí a *hlas* nepozvedá, nedává se slyšet na ulici.“ Toto ukazuje na dobré vystupování Proroka Mohameda.

3. „...Soud vyhlásí podle pravdy.“

4. „Neochabne, nezlomí se, dokud na zemi soud nevykoná. I ostrovy čekají na jeho zákon.“ Toto by mělo být porovnání s Ježíšem, který neztřížil nad svými nepřáteli a byl zklamán, protože byl odmítnut Izraelity.

6. „Já, Hospodin, jsem tě povolal ve spravedlnosti a uchopil tě za ruku; budu tě opatrovat, dám tě za smlouvu lidu a za světlo pronárodům.“ Věta „budu tě opatrovat“ ukazuje na to, že po něm již nepřijde žádný jiný prorok. V krátké době mnozí pohané („pronárody“) přijali islám.

7. „Abys otvíral slepé oči, abys vyváděl vězně ze žaláře, z věznic ty, kdo sedí v temnotě.“ „Slepé oči“/„sedí v temnotě“ odkazuje na pohany a jejich pohanství. „Abys vyváděl vězně ze žaláře“ poukazuje na zákaz otroctví poprvé v historii lidstva.

8. „Já jsem Hospodin. To je mé jméno. Svou slávu nikomu nedám, svou chválu *nepostoupím* modlám.“ Prorok Mohamed je výjimečný mezi všemi proroky, protože je „pečetí proroků“ a jeho učení zůstává nezměněné až do současnosti na rozdíl od křesťanství a židovství.

10. „Zpívejte Hospodinu píseň novou! *At' zní* jeho chvála ze všech končin země...“ Nová píseň proto, že není v hebrejštině, ani aramejštině, ale v arabštině. Chvála Bohu a Jeho poslu Mohamedovi je zpívána pětkrát denně z minaretů miliónů mešit po celém světě.

11. „*At' pozvednou svůj hlas, i poušť a její města, dvorce, v nichž sídlí Kédar, at' plesají obyvatelé Sely a výskají z vrcholků hor.*“ Z hory Arafa poblíž Mekky poutníci každý rok zpívají: „Zde přicházím [k Tvým službám], ó Alláhu. Zde přicházím. Zde přicházím. Nikdo k tobě není přidružován. Zde přicházím. Tobě patří chvála, požehnání a moc. Nikdo k tobě není přidružován.“ Kapitola 42. z Izajáše nemůže být

Rozhovor křesťana s muslimem

nikdy aplikována na izraelského proroka, protože Kédar je druhý Izmaelův syn. Viz Genesis 25:13.

12. „Ať vzdají čest Hospodinu, ať mu chvalořečí na ostrovech.“ Islám se opravdu rozšířil na malé ostrovy až do Indonésie a Karibského moře.

13. „...proti nepřátelům svým si bohatýrsky vede.“ S příchodem Mohameda bylo v krátké době založeno království Boží na zemi. Tato čtyřicátá druhá kapitola z Izajáše přesně odpovídá charakteru Proroka Mohameda.

Král David mu říkal „můj Pane“

Žalm 110:1: „Výrok Hospodinův [Pána] mému pánu: ‚Zasedni po mé pravici, já ti položím tvé nepřátele za podnoží k nohám.‘“

Jsou zde zmíněni dva „Páni“. Jestliže je prvním „Pánem“ (mluvčím) míněn Bůh, pak druhý „pán“ (oslovený) nemůže být také Bohem, protože David znal pouze jediného boha. Takže by zde mělo být uvedeno: „Bůh pravil mému pánu...“ Koho David nazýval svým „pánem“? Církev by řekla, že Ježíš. Ale to popřel sám Ježíš v Matoušovi 22:45, Markovi 12:37 a Lukášovi 20:44. Vyloučil sám sebe z tohoto titulu, protože byl jedním ze synů Davidových. Jak by ho mohl David nazývat „můj pane“, jestliže byl jeho syn. To byl jeho argument. Ježíš řekl v Lukášovi 20:42-44: „Vždyť sám David praví v Knize žalmů: ‚Řekl Hospodin mému Pánu: Usedni po mé pravici, dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou.‘ David tedy nazývá Mesiáše Pánem; jak potom může být jeho synem?“

Ježíš musel podat nějaké vysvětlení, které není zaznamenané ani v jednom ze čtyř kanonických evangelií. V Barnabášově evangeliu je však jasně řečeno, že slib byl dán Izmaelovi a ne Izákovi. Davidův „pán“ byl tedy Mohamed, kterého viděl v duchu. Žádný prorok nedokázal to, co Mohamed. I kdybychom dali dohromady práci všech proroků, bude to málo, ve srovnání s tím, co vykonal Mohamed, který v průběhu dvaceti tří let dokázal zanechat takový odkaz (islám), který zůstává nezměněn až do dnešních dnů.

Rozhovor křesťana s muslimem

Jsi ten Prorok?

Židé poslali kněze a levity za Janem Křtitelem, aby se ho zeptali, kým ve skutečnosti je (Jan 1:20-21): „Nic nepopřel a otevřeně vyznal [Jan Křtitel]: ‚Já nejsem Mesiáš.‘ Znovu se ho zeptali: ‚Jak to tedy je? Jsi Eliáš?‘ Řekl: ‚Nejsem.‘ ‚Jsi ten Prorok?‘ Odpověděl: ‚Ne.‘“

Základní otázka zní: Jsi ten Prorok? Kdo byl ten dlouho očekávaný prorok, který měl přijít po Ježíšovi a Janu Křtiteli? Nebyl to snad takový jako Mojžíš (Deuteronomium 18:18), tedy Mohamed?

Křtění Duchem svatým a ohněm

Matouš 3:11: „Já [Jan Křtitel] vás křtím vodou k pokání; ale ten, který přichází za mnou, je silnější než já – nejsem hoden ani toho, abych mu zouval obuv; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.“

Jestliže se zde jedná o narážku na Ježíše, pak by Jan Křtitel neodešel žít zpět do pouště, ale zůstal by s ním a stal by se jedním z jeho učedníků, což se nestalo. Takže Jan zde poukazoval na jiného silného proroka. Ten, který přišel po Janu Křtiteli, nemohl být Ježíš, protože byli současníky. Takže se zde znovu ptáme: Nebyl to prorok Mohamed, na kterého narážel Jan Křtitel?

Ten nejmenší v království nebeském

V Matoušovi 11:11 jsou citována tato Ježíšova slova: „Amen, pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nevystoupil nikdo větší než Jan Křtitel; avšak i ten nejmenší v království nebeském je větší nežli on.“

Můžeš uvěřit, že Jan Křtitel je větší než Adam, Abraham, Mojžíš, David a mnozí další proroci? Kolik pohanů přiměl Jan Křtitel konvertovat a kolik měl následovníků? To zde však není to hlavní. Otázka zní: Kdo byl ten nejmenší v království nebeském, větší než Jan Křtitel? Určitě ne Ježíš, protože v té době ještě nebylo království nebeské vytvořené a on nikdy netvrdil, že je ten nejmenší, tj. nejmladší. Království nebeské se skládá

Rozhovor křesťana s muslimem

z Boha jako nejvyšší bytosti a všech proroků. Nejmenší neboli nejmladší je zde prorok Mohamed.

Požehnání jsou mírotvůrci

V Matoušovi 5:9 jsou citována Ježíšova slova z kázání na Hoře: „Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.“

Jedním z významů slova „islám“ je „pokoj/mír“: pokoj/mír mezi Stvořitelem a věřícím. Ježíš nemohl mít na mysli to, že jeho posláním bylo posláni mírotvůrce, protože jasně řekl, že nebyl poslán za tímto účelem (Matouš 10:34-36): „Nemyslete si, že jsem přišel na zem uvést pokoj; nepřišel jsem uvést pokoj, ale meč. Neboť jsem přišel postavit syna proti jeho otci, dceru proti matce, snachu proti tchyni; a nepřítel člověka bude jeho vlastní rodina.“ Viz také Lukáš 12:49-53.

Přímluvce

Jan 14:16: „A já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi na věky.“

Neznáme přesně originální aramejské slovo, které Ježíš použil pro výraz „Přímluvce“. V jiných překladech Bible je použito „Utěšitel“, „Zastánce“, „Pomocník“ a v řeckých Biblích najdeme slovo „Prostředník“. Existují pro to různá vysvětlení, např. „Duch svatý“ a „Slovo“.

V Koránu je v sůře 61:6 řečeno, že Ježíš výslovně zmínil jméno Ahmad: „A vzpomeň si, jak pravil Ježíš, syn Mariin: ‚Dítka Izraele, já jsem vskutku poslem Božím k vám, potvrzujícím pravdivost toho, co bylo přede mnou sesláno z Tóry, a oznamujícím vám radostnou zvěst o poslu, jenž přijde po mně a jehož jméno Ahmad bude (tj. druhé jméno proroka Mohameda, které doslova znamená: ten, který velebí Alláha víc než ostatní).““

Ať je vysvětlení slova „Přímluvce“ jakékoli, docházíme k závěru, že Ježíš zanechal nedokončenou práci a někdo měl přijít, aby dokončil jeho misi. Podívejme se, jestli tento „Přímluvce“ ve světle Bible odpovídá popisu proroka Mohameda:

Rozhovor křesťana s muslimem

1. „Jiného Přímluvce“: Takže mnoho přímluvců již přišlo a měl přijít další.

2. „Aby byl s vámi na věky“: Nebylo třeba, aby po něm přišel někdo další, protože on byl pečetí všech proroků. Učení zůstane na věky a nedotčené. Korán a všechna učení proroka Mohameda zůstávají skutečně taková, jaká byla před 1400 lety.

3. „On přijde a ukáže světu, v čem je hřích“ (viz Jan 16:8): Všichni ostatní proroci, dokonce i Abraham, Mojžíš, David a Šalomoun kárali své sousedy a jejich lid za hříchy, ale ne svět jako Mohamed. Nejenže vykořenil modloslužebnictví v Arábii během dvaceti tří let, ale poslal také posly k Heraklovi, byzantskému vládci, k Nadžašimu (etiopský král) a k Mukaukasovi (místodržící Egypta). Vytýkal křesťanům, že rozdělili jednotu Boha na tři části, protože povznesly Ježíše na Božího syna a pak na samotného Boha. Právě on odsoudil židy a křesťany za to, že pozměnili svá písmena, ukázal na Izmaelovo právo prvorozeného a očistil proroky od obvinění z cizoložství, incestu, znásilnění a modloslužebnictví.

4. „Vládce tohoto světa je již odsouzen“ (Jan 16:11): To je Satan, jak je to vysvětleno v Janovi 12:31 a 14:30. Takže prorok Mohamed přišel, aby pokáral svět kvůli soudu.

5. „Duch pravdy“ (Jan 16:13): Již od dětství byl prorok Mohamed nazýván „al-Amín“, tj. čestný nebo pravdomluvný. Tato osoba také přijde a „...uvede vás do veškeré pravdy...“ (Jan 16:13).

6. „Neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší.“ (Jan 16:13) Korán je Boží slovo. Ani jedno slovo proroka Mohameda, ani jeho společníků do něho nebylo vloženo. Archanděl Gabriel ho recitoval Prorokovi, ten si to zapamatoval a pak to zapisovali jeho písaři. Jeho vlastní výroky a učení byla zaznamenána v tzv. „hadíthech“ nebo jiném písemném podání.

Pro srovnání uveďme Deuteronomium 18:18: „...Do jeho úst vložím svá slova a on jim bude mluvit vše, co mu přikáži.“ To je v souladu se súrou 53:2-4: „Váš druh [Mohamed] nebloudí, ani nebyl sveden, ani nehovoří z vlastního popudu svého. Je to vnuknutí pouze, jež mu bylo vnuknuto.“

Rozhovor křesťana s muslimem

7. „A oznámí vám, co má přijít.“ (Jan 16:13) Mnohá proroctví proroka Mohameda se již vyplnila, ta zbývající se vyplní v budoucnosti.

8. „On mě oslaví“ (Jan 16:14) Korán a prorok Mohamed ve skutečnosti chovají větší úctu k Ježíšovi než Bible a sami křesťané. Tento bod objasníme dále:

a) Víra v Ježíšovu smrt na kříži diskredituje jeho proroctví, viz Deuteronomium 13:6: „Avšak takový prorok nebo ten, kdo hádá ze snů, bude usmrcen...“ Dává mu to také nálepkou prokletého (Nechť Alláh odpustí!), viz Deuteronomium 21:22-23: „...protože ten, kdo byl pověšen, je zlořečený Bohem...“

b) Matouš 27:46: „...Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Řekl by Ježíš takovou věc? Dokonce i ten, kdo není prorokem, by se v agónii usmíval, protože by věděl, že svou smrtí získá postavení mučedníka. Není to urážka Ježíše a pomluva, že nevěřil v Alláha?

c) My muslimové nemůžeme uvěřit tomu, že by Ježíš mohl označit pohany za psy a svině a oslovovat svou matku slovem „žena“, protože Korán říká v sůře 19:32: „A také úctu k matce své [tj. Marie]; a ani násilníkem, ani bídňíkem mne nečinil [Alláh].“ Matouš 7:6: „Nedávejte psům, co je svaté. Neházejte perly před svině...“ Jan 2:4: „Ježíš jí [Marie] řekl: „Co to ode mne žádáš! Ještě nepřišla má hodina.“¹²

Zjevení proroku Mohamedovi

První zjevení (súra 96:1-5) Alláha Mohamedovi prostřednictvím archanděla Gabriela znělo: „Iqra!“, což znamená „Čti!“. Protože byl Mohamed ngramotný, odpověděl: „Neumím číst.“ Toto první zjevení bylo předpovězeno v Iazajášovi 29:12: „I bude kniha předána tomu, kdo neumí číst, se slovy: ‚Přečti to.‘ A on odpoví: ‚Neumím číst.‘“

Koránské verše nebyly zjevené v pořadí, ve kterém jsou zaznamenané v Koránu. Jinými slovy, první část, která byla zjevená, není na první straně, a poslední část, která byla zjevená, není na poslední straně. O tom, že tato zjevení přicházela na pokračování a byla vložena v určitém pořadí

¹² Podle anglické verze je doslovný překlad: „Ženo, co to ode mne žádáš! Ještě...“ (pozn. překl.).

Rozhovor křesťana s muslimem

do Koránu, jak to nařídil Alláh, je také zmínka v Izajášovi 28:10-11: „Poněvadž *měli* naučení za naučením, naučení za naučením, správu za správou, správu za správou, trošku odtud, trošku od onud. Avšak *jako by* neznámou řečí a cizím jazykem mluvil lidu tomuto.“¹³ Neznámou řečí se zde míní jiný jazyk (ne hebrejský, ani aramejský, ale arabský).

Muslimové na celém světě používají jeden jazyk, arabský, při volání svého Boha, ve svých modlitbách, při pouti i při zdravení jeden druhého. Tato jazyková jednota byla také předpovězena v Sofonjášovi 3:9: „Tehdy očistím rty *každého* lidu a všichni budou vzývat Hospodinovo jméno a sloužit mu společnou paží.“ Pravda byla zjevena v arabštině, ale někteří bohužel stále čekají na proroka Ježíše, že by mohl učít lidstvo uctívat Alláha jedním jedinečným jazykem, až přijde po druhé. My muslimové jsme si jistí, že prorok Ježíš se po svém druhém příchodu připojí k muslimům v mešitách, protože je jako kterýkoli jiný muslim: je obřezán, nejí vepřové a modlí se po provedení rituální očisty, při modlitbě stojí, klaní se a padá tváří k zemi.

¹³ Pro překlad této citace byla použita Bible kralická (<http://www.etf.cuni.cz/~rovnanim/bible/k/Iz28.php>)

Rozhovor křesťana s muslimem

Reference

1. Anglický překlad Koránu s výkladem od Dr. Muhammada TaquiDin al-Hilali a Dr. Muhammada Muhsin Khana.
2. Bible svatá (Bible krále Jakuba), autorizovaná r. 1611 („King James Version“).
3. Bible svatá (Revidovaný standardní překlad) („Revised Standard Version“).
4. Nový světový překlad písem svatých - církev Svědků Jehovových („The New World Translation of the Holy Scriptures - Jehovah's Witnesses Church“).
5. Nová americká standardní Bible („New American Standard Bible“).
6. Mýtus kříže („The Myth of the Cross“), od A. D. Ajijola.
7. Kříž a půlměsíc („The Cross and the Crescent“), od Maulana Muhammad Imran.
8. Davisův Biblický slovník („Dictionary of the Bible“), 1980.
9. Mezinárodní standardní encyklopedie Bible („The International Standard Bible Encyclopedia“).
10. Smithův Biblický slovník („Bible Dictionary“), 1980.
11. Encyclopedia Britannica, 1980.
12. Mohamed v Bibli („Muhammad in the Bible“), od prof. Abdul Ahada Dawuda.
13. Mohamed v Bibli („Muhammad in the Bible“), od Ahmeda Deedata.
14. Ježíš: prorok islámu („Jesus: A Prophet of Islam“), od Sulaimana Shahida Mufassira.
15. Biblické studie z perspektivy muslimů („Biblical Studies from Muslim Perspectives“), od S. Mufassira.

Rozhovor křesťana s muslimem

16. Mohamed v Bibli („Muhammad in the Bible“), od Jamala Badawi: časopis „Al-Ittihad“ (číslo leden-březen 1982). (1 Přestože se stalo zvykem zouvat si boty v mešitě, je sunna - zvyk podle proroka Mohameda - modlit se obutý. Viz „Sunny podle Abú Dávúda“.)

Z angličtiny přeložila: PhDr. Andrea Moustafa, Ph.D.

POZNÁMKA K PŘEKLADU:

Pro překlad do češtiny byl použit český překlad Koránu od Ivana Hrbka, nakl. Odeon, Praha 1991. Není-li uvedeno jinak, byl pro překlad citací z Bible použit český ekumenický překlad Bible (www.biblenet.cz).

Rozhovor křesťana s muslimem

**Conveying Islamic Message Soceity -CIMS
("Společnost pro předávání islámského poselství")**

Alexandrie, Egypt

www.islamweb.cz

<http://praha.muslim.cz>

<http://brno.muslim.cz>

Na toto dílo se nevztahují autorská práva. Kdokoli může pořizovat výtisky tohoto díla a jinak s ním nakládat pod podmínkou, že to bude za účelem osvěty a ne za účelem obchodování (zisku), a pod podmínkou, že nebude obsah tohoto díla nijak měnit, nebude nic doplňovat, ani nebude nic odstraňovat.